

DATED
NEWS
DELIVER BY
SATURDAY
JULY 30

LAIKS

WEEKLY NEWS
PERIODICAL
POSTAGE PAID
ST PETERSBURG, FL
AND ADDITIONAL
MAILING OFFICE
(USPS 301-500)
ISSN 1089-8832

«LAIKS» IS PUBLISHED SINCE 1949 // «LAIKS» IZNĀK NO 1949. GADA
Published 48 times per year except the first week in January, the first week of May, the last week in June, the last week in December
Published weekly by: Latvian Newspaper «Laiks», Inc., 6145 SUN BLVD Apt. 203, ST PETERSBURG, FL 33715
POSTMASTER: Send address change to: «Laiks», 4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759
E-mail: LaiksDSR@aol.com

Lasiet timekli!
www.laiks.us

Volume LXXIII Nr. 28 (6062)

2022. gada 30. jūlijs – 5. augusts

“Sveika Latvija!” atkal Latvijā

Pēc diviem pandēmijā pavadītiem gadiem atkal esam kopā Latvijā.

Šis gads bija īpaši bagāts, jo ierasto divu ceļojumu vietā – veseli četri!

Laikam ritot, esam arī pamaņījuši ceļojuma programmu, bet mērķis paliek nemainīgs – tā, lai iegūtie iespaidi ir tik spilgti, ka ir vēlme atgriezties!

Ceļojuma pirmo pilno dienu iesākām ar viesošanās *Laika* un *Brīvās Latvijas* redakcijā, kur mūs sirsnīgi uzņēma laikrakstu galvenā redaktore Ligita Kovtuna. Neskatoties uz nogurumu pēc garajiem pārlidojumiem, jaunieši ar lielu interesi klausījās un iesaistījās sarunā gan par Rudziņu dzimtu, gan dzīvi *dīpīšu* nometnēs Vācijā, laikraksta pirmsākumiem, gan kvalitatīvas, atbildīgas un uz faktiem balstītas informācijas pieejamības nozīmi mūsdienās.

Par visu ceļojumā piedzīvoto pastāstīsim vēlāk – augusta beigās, kad būs noslēdzies viss šī gada “Sveika, Latvija!” četru grupu ceļojums.

Attēlā: Ligita Kovtuna, Amalija Kūlnieks (Kanada), Madara Kalnīte (ASV), Liene Zubāne (Kanada), Andrejs Grotans (ASV), Tāļivaldis Kreichelt (ASV), Silvija Birmanis (ASV), Jessica Jacko (Kanada), Zaiga Herron (ASV), Kārlis Barobs (ASV), Tālis Birmanis (ASV), Zintis Kaļiņš (Kanada), Emīlija Antona (ASV/LV), Jēkabs Hayes (ASV), Reinis Šveikovskis (Kanada)

Aug Zemessardzes rindas

Kuldīgas Sv. Annas evaņģēliski luteriskajā baznīcā zvērestu nodeva pulks jauno zemessargu, viņu vidū liels skaits jaunu sieviešu

Pošamies uz
14. Saeimas
vēlēšanām!

2., 11. un 16. lpp.

Numura
intervijā – Pauls
Berkolds

3. lpp.

Minesotas
atskaņas.
Garīgais
koncerts

4. lpp.

Nometņu vasara
Amerikā

5. un 6. lpp.

LELB un LELBP
“divas lapotnes no
viena stumbra”

11. un 13. lpp.

Maestro
Andrejs Jansons
Mūžībā

19. lpp.

Sporta jaunumi

17. un 20. lpp.

Latvian newspaper

LAIKSFrequency: WKLY EXC 1ST WK - JAN, 1ST WK - MAY,
LAST WK - JUN; LAST WK - DEC**Latviešu nedēļas laikraksts**Iznāk sestdienās, 48 reizes gadā
Abonēšanas maksa ASV dolāros:
3 mēn. US \$ 50.00
6 mēn. US \$ 100.00**Redakcija Rīgā**, Ģertrūdes ielā 27, Rīga, LV-1011, Latvija.
Tālr.: +371 67326761, fākss: +371 67326784
e-pasts - redakcija@laiks.us
mājaslapa - www.laiks.us**Redaktore:** Ligita Kovtuna
mob. tālr.: +371 29439423. e-pasts: ligita@laiks.us**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti LATVIJĀ, maksājumi notiek EURO.**Neizlietotus manuskriptus un fotoattēlus redakcija neuzglabā.
Redakcijai ir tiesības iesūtītos materiālus izmantot arī saīsinātus.Laikrakstā iespējams, ar autora vārdu vai iniciāļiem
parakstītajos rakstos izteiktās domas ar redakcijas viedokli
par pašu jautājumu var arī nesaskanēt.

Par reklāmas vai sludinājuma saturu atbild reklamdevējs.

Sarīkojumu un dievkalpojumu ziņas sūtīt Inesei Zaķis
e-pasts: rigaven@aol.com**Par REKLĀMU un SLUDINĀJUMIEM,
kas iesniegti ASV, maksājumi notiek ASV dolāros.**

Sēru sludinājumus un adrešu maiņas sūtiet pēc adreses

4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759e-pasts: LaiksDSR@aol.com**Ja vēlaties saņemt vairāk informācijas par avīzi,
lūdzu, zvaniet LAIKA ASV tālr.: 727 385-4256****LAIKS****4B S HERON ST MANCHESTER, NJ 08759**
laikdsr@aol.com
www.laiks.us

Lūdzu, maksāt ASV dolāros uz «Laiks» Inc. vārda

Abonējiet laikrakstu LAIKS, neizejot no mājām – lietojiet
www.laiks.us!«LAIKA» abonements maksā: 3 mēnešiem ASV \$50.00
6 mēnešiem ASV \$100.00**FLORIDAS IEDZĪVOTĀJU IEVĒRĪBAI!** Lūdzu pievienojiet
7% Floridas nodokli par laikraksta abonēšanu!

Laiks pa gaisa pastu Amerikā	3 mēneši \$69.00
	6 mēneši \$138.00
Laiks pa gaisa pastu Latvijā	3 mēneši \$69.00
	6 mēneši \$138.00
Laiks pa gaisa pastu Kanadā	3 mēneši \$75.00
	6 mēneši \$150.00
Laiks pa gaisa pastu citur ārzemēs	3 mēneši \$93.00
	6 mēneši \$186.00

Ārpus ASV LAIKU var pasūtīt tikai pa gaisa pastu.

Uzvārds, vārds: _____

Adrese: _____

zip: _____

Ieskaties www.jabalso.lv!

Šābrīža drošības apstākļu dēļ īpaši svarīga ir visu Latvijas pilsoņu, tajā skaitā ārpus Latvijas dzīvojošo, dalība vienā no galvenajiem demokrātijas stūrakmeņiem – vēlēšanās. Lai palīdzētu Latvijas balsstiesīgajiem ārzemēs saprast balsošanas procesu un orientēties politisko partiju piedāvājumā, Pasauls brīvo latviešu apvienība (PBLA) ar Latvijas Sabiedrības integrācijas fonda atbalstu organizē vairākas aktivitātes, kuŗu materiāli tiks vienkopus publicēti vietnē www.jabalso.lv. Tur atradīsiet informāciju gan par balsošanas procesu, gan pārskatus un analīzi par politisko partiju nostāju dažādos jautājumos. “Skatīties, lasi, pieņem lēmumu un neslinko – ir jābalso!” aicina projekta Jābalso īstenotāji.

Jūsu ALA

The 14th Saeima elections will take place on October 1, 2022. Due to the current situation in Europe, it is of utmost importance that every Latvian citizen, including those living outside of Latvia, participate in the foundation of democracy – elections. To help Latvian voters living outside of Latvia to understand the voting process, the World Federation of Free Latvians has compiled multiple helpful materials in the website www.jabalso.lv. There you will find information about the election process, as well as overviews and analyses of political parties with regards to various issues. “Take a look, read, make a decision and don't be lazy – we must all vote!”, invite the project creators.

ALA

Laiks pieteikties balsošanai pa pastu no ārzemēm 14. Saeimas vēlēšanās

Līdz 9. septembrim vēlētajī, kuri 14. Saeimas vēlēšanu laikā uzturēsies vai dzīvo ārvalstīs, var pieteikties balsošanai pa pastu no ārvalstīm. To varēs izdarīt 21 Latvijas diplomātiskajā un konsulārajā pārstāvniecībā, kur izveidoti pasta balsošanas iecirkņi.

Pieteikties balsot pa pastu vēlētajī ārvalstīs var, nosūtot pieteikumu pa pastu, e-pastu vai iesniedzot to klātienē Latvijas Republikas vēstniecībās Amerikas Savienotajās Valstīs, Apvienotajos Arābu Emirātos, Austrālijā, Dānijā, Ēģiptē, Francijā, Īrijā, Japānā, Kanadā, Kazahstānā, Dienvidkorejā, Lielbritānijā un Ziemeļīrijas Apvienotajā Karalistē, Nīderlandē, Norvēģijā, Polijā, Somijā, Spānijā, Turcijā, Vācijā un Zviedrijā, kā arī konsulatā Vitebskā, Baltkrievijā.

Piesakoties pasta balsošanai, jāuzraksta iesniegums, kuŗā jānorāda vēlētajā vārds, uzvārds, personas kods, e-pasta adrese vai oficiālā e-adrese, uz kuŗu vēlas saņemt balsošanas materiālus. Iesnieguma paraugs pieejams Centrālās vēlēšanu komisijas mājaslapā www.cvk@cvk.lv

Obligāta prasība ir iesniegumu parakstīt, tas attiecas arī uz pa e-pastu sūtītiem iesniegumiem. Šajā gadījumā iesniegums jāparaksta ar drošu elektronisko parakstu. **Pieteikumi, kas nebūs parakstīti, nebūs derīgi.**

Lai pieteiktos balsot pa pastu, vairs nav nepieciešams uzrādīt pasi vai personas apliecību, jo vēlētajū uzskaitē šajās Saeimas vēlēšanās pirmo reizi tiks lietots vēlētajū reģistrs, un spiedogs pasē par dalību vēlēšanās vairs netiks likts.

Savukārt no 27. augusta, kad darbu sāks vēlētajū reģistrs, pieteikties pasta balsošanai varēs arī e-pakalpojumā Pilsonības un migrācijas lietu pārvaldes mājaslapā www.pmlp.gov.lv vai portālā www.latvija.lv.

No 10. līdz 16. septembrim vēlēšanu iecirkņa komisija uz vēlētajū norādīto e-pastu vai oficiālo e-adresi nosūtīs tīmekļvietnes adresi, kur pieejami balsošanas materiāli. **Vēlēšanu iecirkņi ārvalstīs tiek iekļauti Rīgas vēlēšanu apgabalā, kas nozīmē, ka vēlētajī ārvalstīs varēs balsot par Rīgas vēlēšanu apgabalā pieteiktajiem depu-**

tātu kandidātu sarakstiem.

Lai nobalsotu, vēlētajū jāsaņem divas aplokšnes – viena lielāka, otra mazāka. No visām vēlēšanu zīmēm jāizdrukā viena – tā vēlēšanu zīme, kas atbilst kandidātu sarakstam, par kuŗu vēlas balsot. Vēlēšanu zīmi varēs atstāt tukšu vai arī izdarīt tajā atzīmes – ar „+” atzīmēt kandidātus, kuŗu ievēlēšanu vēlētajū īpaši atbalsta, izsvītrot kandidātus, kuŗu ievēlēšanu vēlētajū neatbalsta. Pēc tam izvēlēta vēlēšanu zīme jāieliek pirmajā – mazākajā aploksnē. Aplokšne jāaizlimē un jāieliek lielākajā aploksnē. Šajā aploksnē jāievieto arī vēlētajū pašrocīgi parakstīts apliecinājums, ka balso personiski.

Balsojums jānosūta pa pastu tai pasta balsošanas vēlēšanu iecirkņa komisijai, kur vēlētajū pieteiksies balsot pa pastu un kas būs norādīta balsošanas materiālos. Balsojums jānosūta ar tādu aprēķinu, lai tas pienāktu attiecīgajā pasta balsošanas iecirknī līdz vēlēšanu dienai, 1. oktobrim.

Vēlētajū, kuŗš pieteiksies balsot pa pastu, drikst pārdomāt un nobalsot iecirknī vēlēšanu dienā.

Pateicība

grāmata noteiktā laikā būs nepieciešama. Nekas nav pazudis un nepazudis.

Vēlreiz pateicos Kristīnei un arī Ivetai Eilandeī par L. Adamoviča ” Vidzemes baznīca un latviešu zemnieks” dāvinājumu!

Paldies tautietēm par dāsnumu un sapratni!

Cienā –
JĀNIS LEJĪŅŠ, rakstnieks

Sirsniņš paldies Kanadas latviešu “Grāmatu klētiņai” un personīgi Kristīnei Kirsch-Stivriņai par E. Dunsdorfa grāmatas “Latvijas vēsture 1710 – 1800” dāvinājumu! Šī grāmata man ir ļoti nepieciešama, rakstot romānu par mūsu zemes vēsturi 18. gadsimtā. Katru reizi, izmantojot darbam trimdas vēsturnieku pētījumus, varu tikai apbrīnot

viņu izturību un spēju arī svešās zemēs turpināt savu darbu – par spīti visiem apstākļiem. Bez viņu devuma mūsu vēsture būtu ar ļoti lieliem robiem. Tāpat apbrīnoju tos cilvēkus, kuŗi visas šīs bagātības saglabājuši, arī par spīti visam. Grāmatas tomēr ir nezūdoša vērtība. Pat ja kādu brīdi lasītāju kļūst mazāk, vienmēr atradīsies kāds, kuŗam noteikta

Ja vēlaties atbalstīt savu politisko partiju Latvijas Republikas 14. Saeimas vēlēšanās, dariet to!

Laika redakcija ir reģistrēta kā masu saziņas līdzeklis politiskās reklāmas izvietojšanai saskaņā ar Latvijas likumdošanu

1 (vienas) lappuses apmērā – EUR 1000,-

½ (puslappuses) apmērā – EUR 750,-

¼ (vienas ceturtdaļlappuses) apmērā – EUR 500,-

Samaksa SEB bankā:

SIA “VESTA-LK”

Reģ.Nr.40003905506

PVN Reģ.Nr.: LV40003905506

K.Valdemāra 106-73, Rīga, LV-1013

AS SEB banka, kods UNLALV2X

Konts: LV90UNLA0050009776346

Lūdzam sūtīt uz redakciju Rīgā – e-pasts redakcija@laiks.us

Starp Losandželosu, Rīgu un Garezeru

Ar dziedātāju, diriģentu un mūzikas pedagogu Paulu Berkoldu sarunājas Ligita Kovtuna

Tavi iespaidi par nule aizvadītajiem dziesmu un deju svētkiem St. Paulā?

Dziesmu svētki bija vareni! Es biju virsdiriģentu pulkā un diriģēju divas dziesmas – Ukrainas himnu un Ulža Marhileviča „Tikai tā”, kuŗu līdzī korim aicināju dziedāt arī publiku. Tas bija skaisti.

Tu sagatavoji svētkiem Garezera kori – diezgan trauksmainos apstākļos, jo plānus izjauc vētra...

Jā, vētrā tika izgāzti koki, sakrituši vadi, līdz ar ko trīs dienas bijām bez elektrības. Audzinātāji un skolotāji jau bija ieradušies un metās darbot, bet ar bērniem strādājām virtuāli – ne vien zoom mācību stundas, bet arī zoom mēģinājumi. Nav viegli strādāt ar kori attālināti – ne jauniešiem, ne diriģentam. Intensīvi mēģinājām sešas atlikušās dienas, un laimīgā kārtā palīgos ieradās jaunā diriģente no Latvijas Mārīte Junita Apsite. Viņa bija sarunāta strādāt Garezera vasaras bērnu nometnē. Kad uzzināju, ka viņa ir kordiriģente un arī vokāliste, māca solfedžo Rīgas Dārziņskolā, tūlīt piesaistīju viņu palīgdiriģenta darbos. Mārīte strādāja ar meiteņu, es – ar puīšu balsīm. Tā arī paspējām godam sagatavoties. Garezera koris dziedāja 12 dziesmas otrajā programmas daļā.

Cik gadus jau strādā Garezerā?

Aizrit devītais gads, bet jāteic, ka te pavadītais laiks bijis ar pātraukumiem. Bieži vasarās piedalos citos projektos. Piemēram, zināmajās Starptautiskajās mūzikas meistarklasēs Siguldā un Ogrē. Šogad arī pēc dziesmu svētkiem Minesotā devos uz Rīgu. Pēc Latvijas brauciena atkal došos atpakaļ un palikšu Garezerā līdz vasaras beigām, līdz izlaidumam, un manos pienākumos ir arī sagatavot izlaiduma koncerta programmu. Kamēr biju Latvijā, šai darbā iesaistījās Aija un Ēriks Kīni, mums ir izveidojusies arī laba sadarbība ar jauno mūziķi, ģitāristu Eduardu Lazdiņu, kuŗš mācās Bostonā. Mūziķis ar plašu interešu loku, viņš spēlē arī džezu.

Vai uz lielajiem dziesmu svētkiem Rīgā nākamgad brauksi ar kādu savu kori?

To vēl nevaru pateikt – es pats ļoti vēlētos, bet – vai Losandželasos Latviešu koris būs ar mieru? St. Paulā iznāca satikties un izrunāt vērtīgas lietas ar diasporas virsdiriģentu Ivaru Cinkusu, ar Kultūras ministrijas atbildīgām darbiniecēm, ar Māru Lindi, kuŗa Ziemeļkalifornijā vada koklētāju kustību, un mēs apspriedām iespēju izveidot lielāku Kalifornijas kori, kam tad arī pievienotos Losandželasos dziedātāji.

Ko dari savā „maizes darbā”?

Joprojām, nu jau 20 gadus, strādāju akadēmiskā pedagoga darbu, esmu Vokālās katedras

vadītājs Kalifornijas Mākslu institūtā (*California Institute of Arts*) Losandželosā. (Pauls Berkolds ir profesors, *dr. music* jeb mūzikas doktors. – L. K.)

Šai institūtā īstenībā zem viena jumta ir sešas dažādas mākslas skolas – mūzikas,

Ieva Raudsepa no Latvijas, pazīstamā žurnālista Paula Raudsepa meita.

Un kas jauns tavā pašā – dziedātāja, baritona karjērā?

Visu šo laiku esmu intensīvi strādājis pamatdarbā, un mana dziedāšanas karjera ir vairāk

Meksikā, Eiropā, Lielbritānijā, Āzijā un Austrālijā. Starp operu lomām – Figaro, Dons Bazilio, „Seviljas bārdzini” un Latvijā Polonijs Jāņa Kalniņa „Hamletā” 2004. gadā Bauskas pilsdrupās, Eskamiljo „Karmenas” uzvedumā (kopā ar Lailu Saliņu

Dances) ierakstā.

Būdam Rīgā, tu darboies nu jau pasaules slavu ieguvušajā Latvijas Radio 1. studijā. Ko tur ierakstīji?

Gadiem strauji ritot uz priekšu, nolēmu – kamēr vēl varu – ierakstīt skaņdarbus, ko komponisti rakstījuši tieši manai balsij. Viņu vidū – Tālvāldis Ķeniņš, Arnolds Šturms, Jānis Porietis, Imants Mežaraups, un tā ir vokālā kameramūzika, kas nav plaši pārstāvēta, tāpēc pelnījusi, lai to iemūžinātu. Ierakstām kopā ar pianistu Juri Žvikovu, kuŗu ļoti pazīstu jau gadus divdesmit. Viņš vairākkārt arī viesojies mūsu institūtā...

...un labi pazīstams Losandželasos latviešu sabiedrībā. Atceros viņu, mūziklā „Hotel Paradiso” spoži izpildām komiska personāža lomu.

Jā, gan, Jurim ir aktiera dāvanas, un ar to, ļoti iespējams, būs saistīts kāds nākotnes projekts. Bet runājot par minētajiem ierakstiem – jau aprīlī biju Rīgā, un mēs kopā ar Juri ierakstījām trīs Imanta Mežaraupa dziesmas ar Kārļa Kurbada tekstiem. Šo ierakstu veicām atjaunotajā VEF kultūras pilī, bet tad tomēr nolēmām „pārcelties” uz Radio studiju, jo atradām to par piemērotāku mūsu vajadzībām. Te jau ierakstījis Jāņa Porieša piecu dziesmu cikls „Viņi teica” un Daces Aperānes divas dziesmas angļu valodā, kas gan nav man speciāli veltītas, bet esmu tās daudz atskaņojis.

St. Paulas svētku virsdiriģenti. No kreisās: Aija Brugmane, Krisīte Skare, Laura Zāmure Padega, Guna Kalmīte Skujiņa. Otrā rindā: Vizma Makšiņa, Ivars Cinkuss, Aira Birziņa, Laura Leontjeva, Gunta Plostniece, Māra Vārpa. Aizmugurē: Ernests Brusubārdis III un Pauls Berkolds

Diriģē Pauls Berkolds

teātra, filmu mākslas u. c., katrā ap 300 audzēkņiem. Mēs meklējam jaunus ceļus mākslu mijiedarbībā un mūsu institūtam raksturīgi tas, ka šī nav tradicionāla mācību iestāde kā konservatorija, bet akcents ir likts uz jaunradi, eksperimentiem, tātad esmu iegājis modernās mākslas pasaulē!

Vai pa šiem gadiem bijis arī kāds audzēkņis no „mūzikas lielvalsts” Latvijas?

Man personīgi no Latvijas ne, bet bija vokālā studente no Amerikas latviešiem. Bet Fotomākslas nodaļu nesen beidza

saistīta ar Losandželasos apkaime, kur esmu piedalījies vairākos jauniestudējumos. Jā, savulaik, gadus 15 tikai dziedāju, daudz ceļoju ar koncertiem, bet uzsākot pedagoga karjeru, ceļošana protams, apstājas. Un jāatzīst, ka arī „mūzikālā ceļošana” apstājas, īstenībā man gadiem nebija tādas kārtīgas mājas. Tas bija aizvadītā gadsimta 90. gadu sākumā, kad pieņēmu lēmumu pāriet akadēmiskajā darbā. (Savulaik Paulam bija ļoti intensīva koncertdarbība un koncertu ģeografija ASV, Kanadā,

Studijā ar Juri Žvikovu

titullomā), kā arī Rainis izrādē „Tango Lugano”. Trīs gadi aizvadīti Endrū Loida Vēbera „Operas spoka” koncerttūrē. – L.K.)

2014. gadā bijī starp tiem cilvēkiem, kuŗi saņēma Grammy, turklāt tai pašā kategorijā, kuŗā mūsu Lolita Rītmane.

Jā, es piedalījos tā mūzikas diska tapšanā, kas dabūja balvu. Katrā ziņā man pašam tas bija pacilājoši. Biju vokālists amerikāņu komponista un ģitārista Harija Parča (*Harry Partch*) cikla „*Plectra & Percussion*

Un vēl kāda priecīga tikšanās Rīgā – ar komponisti Gundegu Šmiti, kuŗa Jurim un man veltīja jaundarbu – „Piecas mazas dainu lūgšanas” baritonam un klavierēm... Ļoti gaidu iespēju atskaņot šīs dziesmas.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finansiālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība „Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Audzinātāji Angneses Brūveres vadībā

Jaunieši raksta pasakas, izmantojot mākslinieka Ēvalda Dajevska darbus

GVV IV klase uzvelk karogu rīta lūgšanā

Līga Ejupe ziņo no Gaŗezera

Kas notiek Gaŗezera Vasaras vidusskolā?

Dienas iesākas 8:15 ar karoga uzvilksanu un rīta lūgšanu pirms brokastīm.

Pēc brokastīm – no 9:30 līdz – 12:55 – četras mācību stundas. To skaitā valodas, vēstures, literatūras, ģeografijas, tautasdeju, dziedāšanas u.c. Pēc pusdienām visi atgriežas klašu telpās, kur skolotāji deŗūrē “sagatavošanās stunda” – stunda veltīta mājas darbu izpildīšanai.

Pēcpusdienas tiek pavadītas dažādās nodarbībās pēc paŗu izvēles, piemēram, rotkalšanā, loku un bultu ņaušanā, mākslā un vēl daudz un dažādās izvēlēs, tostarp nodarbojoties ar jogu.

Tomēr vakara nodarbības mēdz būt tās populārākās. GVV savus talantus visiem XV Vispārējos Dziesmu svētkos parādīja, iemācoties deŗu un koŗu programmas četrās dienās, bet “Bez-talantu vakarā” valdīja smieklī, jautrība un vienkārŗi fans!

Audzinātāju un skolotāju Beŗtalanta vakara ņūrija.

Ļoti populāra un tradicionāla vakara nodarbība ir “Pērkoniŗa ducināŗanas maratons”. Tikai jaunas kājas var vairākas stundas bez pārtraukuma nodancot!

GVV audzēkņi “ducina pērkoniŗi”.

Aizvadītājā nedēļā IV klasei (absolventu klase) bija izbraukums uz *South Haven* pilsētiņu peldēties lielajā Mičīģanas ezerā.

IV klases meitenes izbraukumā

IV klases puīŗi izbraukumā ar audzinātāju Mārtiŗu

Pērkoniŗa ducināŗana

Anita Bataraga ziņo no Katskiļiem

Īkšķišu Nometne

Prāv. Anita Vārsberga-Pāža Stariņu stundā ar Īkšķītēm Ellu Kasparsonu un Kristīni Cragg (stāv)

Trīs mazās māsas – Inta Rācene, Līna Brand, Līliana Majumdar – gaida lielo brāļu atgriešanos no Īkšķišu nodarbībām

No kreisās – Veronika Krūmiņa, Imants Southard, Henriks Brand, Dāvis Brand un viena no divām Īkšķišu nometnes vadītājām – Brita Stepe Brand. Blakus sēž Sidnijs Chin

Klasiskā Īkšķišu meža nodarbība: mežmāju būvēšana

No kreisās: Īkšķišu nometnes vadītāja Brita Stepe Brand, Līze Rācene, otra vadītāja Imanta Nigale, Evan Brand gatavo nākamās dienas nodarbības. Brita un Imanta bija Īkšķītes programmas sākuma gados – ap 1990. gadu. Programmu uzsākām 1989. gadā

Daļa no 19 Īkšķišu nometnes dalībniekiem. No kreisās: Minna Trasher-Zamurs, Tālija Cooper, Tālis Sils, Emīls Majumdar, Kristīne Cragg, Ella Kasparsona, Veronika Krūmiņa, Krišs Krūmiņš, Imants Southard, Dāvis Brand, Henriks Brand, Kalvis Villeneuve, Āris Brand, Sidnijs Chin un Māra Stepe (Chin bērnu māte)

Bērnu vecāki. No kreisās: Aleksis Rācenis, Anna Krūmiņa, Uldis Stepe (vectēvs sešiem Īkšķīšiem), Laila Southard, Imanta Nigale, Zigurds Majumdar. Priekšā: Silvija Ozola

Kā dzīvo Latvijas seniori?

Rīgas aktīvo senioru alianse (RASA) valdes priekšsēdētāja Terezija Mackare sarunā ar Pēteri Karlsonu

Moto: “Mēs nevaram paveikt lielas lietas šajā pasaulē. Mēs varam tikai izdarīt mazas lietas ar lielu mīlestību.”
(Māte Terēze)

UZZIŅAI

Biedrība „Rīgas aktīvo senioru alianse” jeb RASA ir dibināta 2010. gada 29. decembrī ar mērķi iesaistīt aktīvā darbībā pēc iespējas vairāk cilvēku senioru vecumā, kā arī veidot sadarbību starp paaudzēm. Šo gadu laikā, tā ir kļuvusi pazīstama Rīgā, Latvijā un Eiropā. Biedrību vada valdes priekšsēdētāja Terezija Mackare. Biedrībā jebkuŗa vecuma cilvēkiem ir iespējams ienākt un saņemt informāciju par notiekošajiem pasākumiem, ir sava mājaslapa, kuŗā visi interesenti var iegūt informāciju.

šajā biedrības kopsapulcē nolēma piedalīties akcijā “Saulespuķes vienotai Eiropai kopā ar Ukrainu”. Tika savākti ziedoņi. Katrs dalībnieks saņēma aplokšni ar saulespuķu sēklām un simbolisku brīvības lentīti Ukrainas karoga krāsās.

Kādu vēstījumu nes saulespuķes? Saulespuķu lauki ir viens no Ukrainas simboliem, tāpēc pēdējā mēneša laikā saulespuķes cilvēkiem dažādās pasaules malās ir kļuvušas par vienu no Ukrainas brīvības un solidaritātes atbalsta zīmēm. Rūpes par stādiem un iespēja

tajā 1. maija velobraucienā un ar saviem velosipēdiem pievērsa uzmanību velo infrastruktūras problēmām Rīgā – lai būtu tīrāks gaiss un drošāka braukšana.

Pasākumam bija dots nosaukums “Zaļā mobilitāte”. Tas ir, lai konkrēti Aleksandra Čaka un Pērnavas ielu krustojumā un vispār Rīgā seniori varētu droši pārvietoties. Mēs iesniedzam priekšlikumus, kur transporta pieturvietās būtu vajadzīgas nojumītes un kur jāierīko soliņi. Rīgas dome prezentējusi projektu ar nosaukumu “Mobilais elektrobuss”. Tas palīdzēs turpmāk senioriem pārvietoties ielās ar dzīvu satiksmi, nokļūt tirdzniecības vietās un iestādēs. Par mobilās pārvietošanās iespējām devāmies pieredzes apmaiņas braucienā uz Tartu, Igaunijā. Mūsu draugiem igauņiem ir līdzīgs projekts, un

nemierīgajā laikā, kad mums blakus notiek karš. Digitālajā laikmetā ir ļoti svarīgi stiprināt valsts pārvaldes saikni ar senioriem.

valsts pārstāvji informē par senioru problēmām Covid-19 laikā. Aizvadītie divi gadi bijuši liels pārbaudījums, tāpēc dažādos semināros meklējam atbil-

1. maija velo brauciens

Terezija Mackare // FOTO: LETA

Jūsu vadītā senioru biedrība plaši pazīstama ar aktīvu sabiedrisko darbību. Lūzdu, pastāstiet mūsu lasītājiem par biedrības aktivitātēm!

T. M. Mēs atceramies cilvēkus, kuŗi palīdzējuši mūsu valsti veidot un nosargāt, rūpējušies, uzturējuši domu par Latvijas pastāvēšanu. Daži no viņiem ir svētku dalībnieku vidū un ar savām atmiņām rada pacilājošu gaisotni. Taču jāatceras arī, ka mūsu nemierīgajā laikā notikumi Ukrainā rosina citas domas. Pēc Krievijas uzbrukuma Ukrainai mēs ar simbolisku zobenu izteicām vēlmi pārcirst naidu, genocīdu, varmācību ukraiņu zemē. Ne tikai Latvijas svētku reizē, bet vienmēr esam kopā ar ukraiņu tautu šajās visai pasaulei nozīmīgajās vēstures brīžos... Latvijā ir daudz senioru, kas personīgi piedziņojuši Otro pasaules karu un vardarbīgas okupācijas šausmas, kas joprojām ir daudzu ģimeņu dzīvā atmiņā, un biedrība RASA nosoda Krievijas uzbrāko karu pret Ukrainu.

RASAs biedri aprīli notiku-

sekot līdz saulespuķes asnu dīgšanai sniedz mierinājumu, kā arī ticību, ka puķes uzziedēs pasaulē bez kara un mēs piedalīsimies Ukrainas atjaunošanas darbos. Saulespuķes katrā sētā, katrā mājā nes siltumu un cerību.

RASA katru gadu svin Līgo – ar kopā sanākšanu un padarīto darbu pārrunāšanu, nākotnes plānu un ieceru iezīmēšanu.

Ritot gadiem, mainās šo svētku to akcenti sabiedrībā, bet Jāņu tradīcijas latvietim nāk līdzī jau no šūpuļa. Tie ir vispatiesākie tautas svētki.

RASAs darbībai atbalstu sniedz Rīgas dome.

Ir nodibināta senioru lietu Padomīte, kas īsteno projektu „Demokratijas atslēgas”, kuŗa rosina senioru līdzdalību pilsoniskās aktivitātes stiprināšanā, labklājības politikas veidošanā un sabiedrības izglītošanā. Padomīte sniedz savus priekšlikumus normatīvo aktu izstrādāšanā par senioriem aktuāliem jautājumiem. Grupa senioru arī piedalījās Rīgas domes Satiksmes departamenta riko-

mēs uzskatām, ka viņi jautājumā par senioru pārvietošanos pilsētā tikuši tālāk nekā mēs.

Ar Rīgas domi risinām arī jautājumu par vides pieejamību Aleksandra Čaka ielā, kur ir mūsu māja. Senioriem ar kustību traucējumiem būtu vajadzīgs pacelājs vai lifts. Šajā mājā atrodas arī citas organizācijas, ir jaunieši ar īpašām vajadzībām. Jādarbojas kopīgi, lai būtu labi visiem. Rīgas dome ir apsoliņusi, ka šie jautājumi ir tās darba kārtībā un tiks atrisināti tuvākajā laikā.

Esam iekārtojuši modernu datorapmācības klasi, kam finančiālu atbalstu sniedz Islande, Lichtenšteina, Norvēģija.

Nodarbību ciklā pieredzējuši pasniedzēji apmāca seniorus lietot datoru, planšētdatoru un viedtelefonu, kā ierīces izmantot drošai savstarpējai saziņai un sabiedriskajai līdzdalībai.

Senioriem vajadzīgas zināšanas, lai viņi varētu būt pilsoniski aktīvi publiskajā telpā, kā arī prastu orientēties informācijas un dezinformācijas pārbagātībā, kas ir īpaši svarīgi

Jāņu ieligošana biedrībā RASA

RASAs seniori piedalās datorapmācības kursos

Jūsu vadītā senioru biedrība sadarbojas arī ar organizācijām ārzemēs.

Sadarbojamies ar senioru organizācijām Eiropas valstīs (EURAG). Tur darbojas vairāk nekā 19 valstu senioru organizācijas. Katru otro mēnesi notiek tā dēvētie vebināri vai tikšanās attālināti. Tajās katras

des uz aktuālajiem jautājumiem, lai varētu pilnvērtīgi dzīvot.

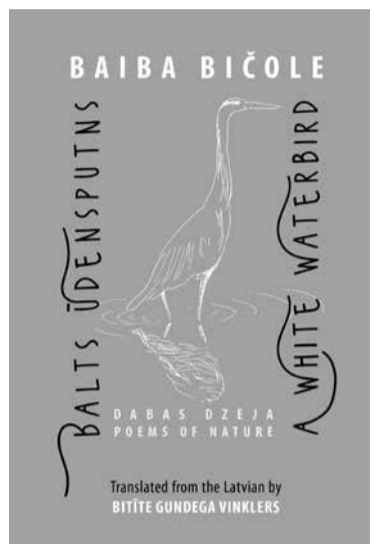
Mēs dodamies pieredzes apmaiņā uz citām valstīm un savās mājās uzņemam ciemiņus. Rīgā tikāmie, piemēram ar Portugāles senioru pārstāvjiem.

(Turpināts 8.lpp.)

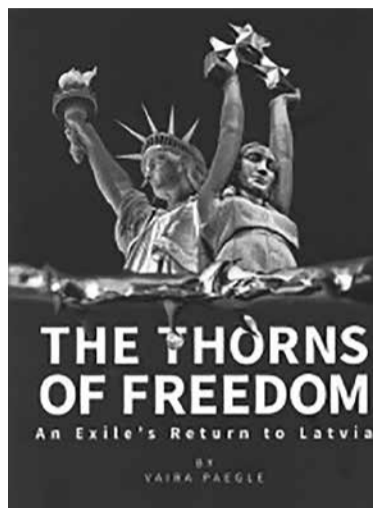

LAIKA GRĀMATAS

izdevumus Amerikā varat iegādāties, sūtot čeku
Inesei Zaķis: 6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715
Cenā iekļauti pasta izdevumi no Latvijas.

Baiba Bičole. Balts ūdensputns/
White Waterbird – USD 40,-

Vaira Paegle. *The Thorns of Freedom* – USD 20,-

Māra Celle. Mežaparka meitene uzaug Amerikā – USD 30,-

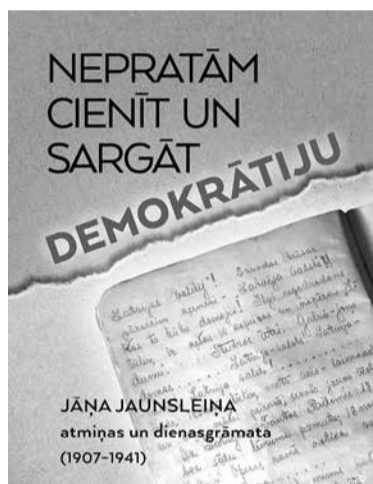
Anita Uzulniece. Mans kino un laiks 2. daļa – USD 45,-

Vilis Vītols. On Russia – USD 40,-

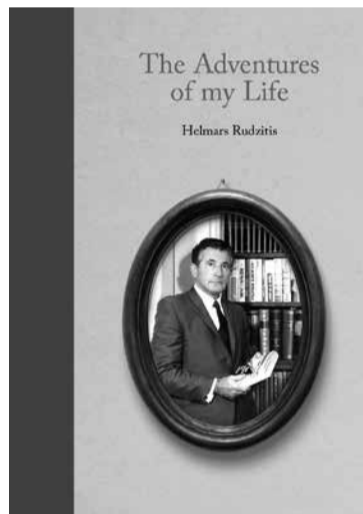
Ivars Galinš, Māris Platais. Lats un blats – par ziedošanu, sākot ar USD 20,-

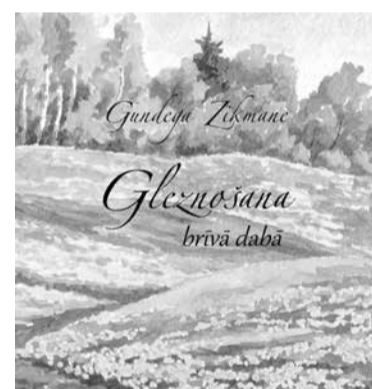
Jānis Jaunsleīns. Nepratām cienīt un sargāt demokrātiju – USD 40,-

Ģirts Salmgriezis. Briseles pastkartes – USD 55,-

Helmars Rudzītis. *The Adventures of my Life* – USD 30,-

Gundega Zikmane. Gleznosana brīvā dabā – USD 35,-

Kā dzīvo Latvijas seniori?

Rīgas aktīvo senioru alianse (RASA) valdes priekšsēdētāja Terezija Mackare sarunā ar Pēteri Karlsonu

(Turpināts no 7. lpp.)

Viesiem stāstījām par senioru iesaistīšanu mūzikas programmas. Portugāļi bija sajūsmā par mūsu biedrības moderno iekārtojumu un aprikojumu datorklasē. Viesiem uzdevinājām aploksnī ar saulespuķu sēklām un lentīti Ukrainas kara krāsās ar novēlējumu, lai saulespuķes uz zied katra portugāļa mājā.

Vai RASA sadarbojas ar ārzemju latviešiem?

Esam piedalījušies satura veidošanā un sadarbībā grāmatas izdošanā, kurā stāstīts par latviešu došanas emigrācijā un dzīvi pašreiz. Grāmatas nosaukums ir *With Only a Suitcase*. ("Tikai ar čemodānu")

Grāmatas autore Ellena Adamson raksta par emigrējušo latviešu radniekiem un tuviniekiem.

Rīgas Aktīvo senioru alianse kopējais aktivitāšu nosaukums ir "Paaudze – paaudzei". Mūsu aktivitāšu daudzums ir iespaidīgs, cenšamies, lai tās atbilstu katra seniora vēlmēm, lai viņš

nesēž mājās, bet nāk uz biedrību. Pašpalīdzības kursos seniori apgūst medicīniskās aprūpes pamatus, prasmes cilvēku aprūpē. Ir daiļdārziņu kursi. Un kur tad nu vēl floristika, pārlošana u. c. Dodamies

Kopā vingrojam, kopā uzkrājam spēkus

apciemot biedrības aktivistus, kuriem ir tā dēvētie mājās saloni ar kultūras un mākslas kolek-

cijām. Ir noslēgti līgumu ar dažādām organizācijām, kas palīdz apmeklēt teātru un kino izrādes par pazeminātām cenām. Bijām sajūsmā par Marijas Naumovas koncertu. Nesen apmeklējām baleta izrādi, kas bija

valodas, galvenokārt angļu, vācu un franču. Ir tā dēvētā vecmāmiņu kontaktbirža. Tā palīdz jaunajām ģimenēm pieņemt bērņus, lai jaunie vecāki varētu aiziet uz teātri, kino vai uz nodarbībām. Notiek gleznosanas prasmju apguve, veselības vingrošana, nūjošana u. c. Rūpējamies par psiholoģisko un juridisko palīdzību senioriem.

Mums ir laba sadarbība ar citām senioru organizācijām. Vairākas biedrības veic tīklošanas saietus pieredzes apgūšanā. Liela piekrišana ir linijdejojām, kas dod iespēju izbaudīt kustību un dejas prieku. Linijdejojājiem tiek rīkoti dažādi sarīkojumi, festivāli un sacensības, kas rosina citu valstu dejojājus apmeklēt Latviju, un savukārt mūsu dejojājiem rādīt savu māku ārzemēs. Linijdejojāji sadarbojas ar lietuviešiem, bijām ielūgti apciemot viņus starptautiskā folkloras festivāla laikā.

Tā kā es kā ārzemju latviešu avīzes *Laiks* korespondents

vēl tūlīt Ukrainai. Tālu ceļu cienītāji nupat atgriezās no tūrisma brauciena uz Kipru. Mācāmies

arī piedalos RASAs aktivitātēs, tad nedaudz par citiem hobijiem manā skatījumā. – Prāta vingrinājumiem mums ir šahs, dambrete, zolīte, acumēram – novuss, teniss, šautriņu mešana. Sevišķi iecienīta zolīte, kur kreica dāma ir karalienes lomā. Ir notikuši vairāki biedrības čempionāti. Uzvarētājam tiek pasniegts Ceļojošais kauss. Par zolīti sakāms, ka tā iekļauta Latvijas nemateriālā kultūras mantojuma sarakstā, un zolītei nav vairs tā sauktās "kāršu spēles" nievājošas nokrāsas.

Katru pirmdien, trešdienu un piektdienu tiek cilātas kijas un četrstūrains galda maisiņos iekrīt kauliņi. Ir spēlētāji, ka ar reizi panāk visu astoņu kauliņu "notīrīšanu" ar tā dēvētajām "štosēm". Viņiem ir droša roka un labs acumērs. Pieredzējušākie novusisti neliedz padomu iesācējiem. Arī novuss ir mūsu nacionālā spēle, kas iemantojusi lielu populārītāti. Paldies par interviju!

LATVIJA DIENU RITĒJUMĀ

(Turpināts no 9. lpp.)

AM ir trīs prioritātes attiecībā uz raķešu sistēmām, proti, krasta aizsardzībai pret kuģiem, vidējā rādiusa pretgaisa aizsardzības sistēmām un raķešu artilērija. Attiecībā uz krasta aizsardzības sistēmām AM ir saņēmusi piedāvājumus no potenciālajiem piegādātājiem. Tirdzniecības izpētē ir veikta šo piedāvājumu analīze, kā arī pieprasīta papildu informācija tālākajai izvērtēšanai. Tāpat arī pieprasīta informācija par iespējamo industriālo iesaisti.

Par vidējā rādiusa pretgaisa aizsardzības sistēmām ir pieņemts lēmums vidējā rādiusa sistēmas iegādāties kopā ar Igauniju. Nesen Madridē NATO samita laikā Latvijas un Igaunijas aizsardzības ministri parakstīja kopīgu nodomu vēstuli par iegādes veikšanu. Pašlaik notiek kopīgs darbs pie iepirkuma tālākās īstenošanas.

Ukrainas bruņotajiem spēkiem pēc iespējas ātrāk ir vajadzīgas vismaz 50 efektīvas raķešu sistēmas, tādas kā ASV "Himars", paziņojis Ukrainas prezidenta biroja vadītājs Andrijs Jermaks. "Prezidents Volodimirs Zelenskis mūsu sarunās izvirza uzdevumu iegūt vēl vairāk smago ieroču. Un dialogā ar sabiedrotajiem regulāri pamatā savas vajadzības. Mēs saprotam, ka mums vajag vismaz 50 tādas efektīvas raķešu zālveju sistēmas kā "Himars" un pēc iespējas ātrāk. Mēs darām visu, lai tuvotos šim skaitlim," pavēstīja Jermaks. Pēc viņa teiktā, Ukrainas armijai ir nepieciešami simtiem haubiču M777 un aviācija.

Divas partijas paliek bez valsts finansējuma

Līdz 15. jūlijam Korupcijas novēršanas un apkarošanas birojs (KNAB) astoņām politiskajām partijām un to apvienībām izmaksāja valsts budžeta finansējumu kopsummā 1,89 miljonu eiro apmērā, aģentūrai LETA apstiprināja KNAB.

KNAB lēma diviem politiskajiem spēkiem neizmaksāt valsts budžeta līdzekļus kopsummā gandrīz 400 000 eiro. Šādi lēmumi pieņemti, jo vienā gadījumā partija pretlikumīgi izlietojusi daļu no tai iepriekš piešķirtā valsts budžeta finansējuma, savukārt otrā – politiskajai partijai nebija atvērts norēķinu konts Latvijā reģistrētā kredītiestādē.

KNAB skaidro, ka politiskajai partijai "Par cilvēcegu Latviju" nav izmaksāts valsts budžeta finansējums 323 151 eiro apmērā. Šādu lēmumu KNAB pieņēma 13. janvārī, konstatējot, ka politiskā partija 2020. gadā pretlikumīgi izlietojusi tai piešķirto valsts budžeta finansējumu vairāk nekā 30 000 eiro apmērā. Partija KNAB pieņemto lēmumu pārsūdzēja tiesā.

Labdarības koncerts atbalstam Ukrainas brīvprātīgo armijai
20. jūlijā Rīgā, pie Okupācijas

mūzeja notika koncerts atbalstam Ukrainai, kurā piedalījās ukraiņu mūziķe Hristina Pa_nasjuka, Latvijas viru kopa "Vilki" un Ieva Akuratere.

Aicinājumā apmeklēt koncertu uz ziedot varēja uzziņāt par šī koncerta mērķi: "Ukrainai ir vajadzīga mūsu palīdzība. Ukrainas Bruņotajiem spēkiem, brīvprātīgajiem, bērniem. Un arī mūsu draugiem Ukrainu brīvprātīgo armijas (УДА) 5. bataljonā. Jo viņi ir frontes karstākajos punktos. Tur sadeg viss par dārgu naudu pirktais: gan automašīnas, gan rācījas, gan optiskie tēmēkļi un nakts redzamības iekārtas. Tur mirst Ukrainas aizstāvji".

Koncerta laikā tika saziēti 2770 eiro un koncerta apmeklētāji to raksturoja kā sirsniņu un patiesu pasākumu, kurā Ukrainas himnu dziedāja gan ukraiņi, gan latvieši.

Eirovīzija tiks rīkota

Lielbritānijā nevis Ukrainā

Eiropas Raidorganizāciju savienība (EBU) un BBC oficiāli apstiprina, ka 2023. gada dziesmu konkurss tiks rīkots Lielbritānijā.

Šonedēļ konkursa rīkošanai varēs pieteikties Lielbritānijas pilsētas. Vēsturiski Apvienotajā Karalistē Eurovīzija ir rīkota Londonā, Edinburgā, Braitonā, Birmingemā un Harogeitā. Kopumā Apvienotā Karaliste ir uzņēmusi Eurovīzijas dziesmu konkursa dalībniekus astoņas reizes. Zināms, ka šī gada konkursa uzvarētāja Ukraina automātiski kvalificēsies lielajam finālam kopā ar "lielo piecinieku", kurā ietilpst Itālija, Lielbritānija, Spānija, Francija un Vācija.

Šogad rakstnieka Egona Līva piemiņas balvai "Krusta ļaudis"

katēgorijā "Labākais oriģinālliteratūras prozas darbs latviešu valodā 2021./2022.gadā" iesniegti 15 prozas darbi un katēgorijā "Labākais skolu jaunatnes literārais darbs 2021./2022. gadā" – 10 darbi. Iesniegtos darbus noteiktajās katēgorijās vērtē žūrijas komisija. Vērtēšanas darbs tur-

pināsies līdz augusta beigām. Konkursa svinīgā apbalvošanas ceremonija šogad plānota 15. septembrī.

Ar radošām rotaļām, lielformāta spēlēm, milzu burbuļu pūšanu,

izzinošām ekspedīcijām un sportiskām aktivitātēm 23. jūlijā, Likteņdārzā notika tradicionālā Sajūtu jeb Ģimenes diena.

No pulksten 11 Likteņdārzā apmeklētāji varēja doties ekspedīcijā "Izzini Likteņdārzu!", savukārt bērnu rotaļu laukumā bija lielo ziepju burbuļu darbnīca, strādāja meistari, kuri veidoja sejas gleznojumus bērniem, un bija iespēja spēlēt lielformāta spēles – cirku un domino, kā arī salikt puzzles ar Kokneses ainavām. Draugu alejas sākumā Sajūtu dienas dalībniekiem bija pieejamas virtuālās realitātes brilles, kas sniegs sajūtu, it kā vērojot Likteņdārzu no putna lidojuma. Skatu terasē tiks iekārtota

gleznošanas darbnīca, kurā nodarbinās vadīja mākslinieks, Pļaviņu mākslas skolas pasniedzējs Artis Leončiks, savukārt Sirds-akmens pļavā iepretī Kokneses luterāņu baznīcai notika ciguna nodarbinās pārmaiņu treneres, ciguna un taidzi instruktore Zitas Siliņas vadībā.

Likteņdārzā apmeklētājiem Sajūtu dienā dārza apskatei bija pieejami nomāšanai gan elektromobiļi, gan arī velosipēdi, tāpat visas dienas garumā Likteņdārzā bija sporta aktivitātes, kurās varēja sacensties veiklībā un mēroties spēkiem dažādās sporta disciplīnās.

Mūžībā dzejnieks

KNUTS SKUJENIEKS

85 gadu vecumā miris dzejnieks un atdzejojājs Knuts Skujenieks.

Knuts Skujenieks dzimis 1936. gada 5. septembrī Rīgā rakstnieka Emīla Skujenieka ģimenē. Studējis LVU Vēstures un filoloģijas fakultātē un Maskavas Gorkija Literatūras institūtā.

1962. gada aprīlī viņu apcietināja un apsūdzēja par pretpadomju agitāciju un propagandu un par neziņošanu par sarunu ar personu, kurā stāstīja savas idejas par Latvijas atbrīvošanu un par darbību grupā Baltijas federācija. Tika notiesāts uz septiņiem gadiem stingra režīma kolonijā (Mordovijā, 1962. – 1969. gads).

Ziņas īsumā

Tiesā 25. jūlijā noraidījusi maksātspējas administrātora un advokāta **Mārtiņa Bunkus** slepkavības lietā aizturēto uzņēmēju Michaila Uļmana un Aleksandra Babenko lūgumus mainīt viņiem piemēroto drošības līdzekli – apcietinājumu. Iepriekš ziņots, ka trešais šajā lietā iesaistītais vīrietis nav pārsūdzējis lēmumu par apcietinājumu. Maija beigās Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa, pēc policijas ierosinājuma, trijotnei kā drošības līdzekli piemēroja apcietinājumu.

Ziņas sakopojis **P. Karlsons**

LETA
nacionālā informācijas aģentūra

Marijas iela 2, Rīga, LV – 1502

marketing@leta.lv

+371 – 672 225 09

www.leta.lv

JURIS
LORENCIS

16. jūlijā Rīgā plaši tika atzīmēta Latvijas evaņģēliski luteriskās baznīcas (LELB) simtgade. Tieši pirms simt gadiem, 1922. gada 16. jūlijā, Rīgas sv. Jēkaba baznīcā tika iesvētīts pirmais latviešu luterāņu bīskaps Kārlis Irbe. Savukārt šogad šajā datumā Rīgas Domā tika ordinēti divi jauni LELB palīgbīskapi. Archibīskaps Jānis Vanags sev par palīgu Rīgas archidiecēzē izraudzījies Rīgas iecirkņa prāvestu, Vecās sv. Gertrūdes baznīcas mācītāju Rinaldu Grantu. Kā sacījis Vanags – “man vajadzīgs palīgs, kam uzticēt daļu pienākumu. Covid-19 pandēmijas ierobežojumi ir it kā izstiepuši saites starp cilvēkiem, tādēļ daudz intensīvāk jāstiprina personīgie kontakti, biežāk apmeklējot draudzes un tiekoties ar mācītājiem”. Savukārt Liepājas bīskaps Hanss Martins Jensons palīgos aicinājis Jelgavas sv. Annas baznīcas mācītāju Uldi Gailīti. Abi jaunie palīgbīskapi ir tautā iecienīti mācītāji, kuri vada lielas un spēcīgas draudzes. Gribētos cerēt, ka baznīcas dzīve tagad iegūs jaunu dinamiku. Es gan neizslēdzu iespēju, ka Vanags vienlaikus meklē sava darba turpinātāju, kuram nākotnē varētu nodot LELB archibīskapa zīli. Kaut vai tāpēc, ka archibīskaps atrodas savā amatā teju trīsdesmit gadus. Pa šo laiku Latvijas baptistu draudžu apvienībā nomainījušies pieci bīskapi. Izrādās, “aizsēdēšanās” amatā notiek ne tikai politikā, bet

arī garīgos baznīcas amatos.

Dievkalpojums Domā bija labi apmeklēts. Pēc nogurdinošās Covid-19 “distancēšanās” bija patīkami redzēt priecīgus, smaidošus cilvēkus bez sejas maskām. Archibīskapam Vanagam asistēja viesi no kaimiņu baznīcām. Igaunijas luterāņus pārstāvēja *Haapsalu* bīskaps *Tiit Salumäe*, bet Lietuvas luterāņu baznīca bija deleģējusi savu vadītāju bīskapu Mindaugu Sabuti. No ASV bija ieradušies Ziemeļamerikas Anglikāņu baznīcas (*Anglican Church in North America*) bīskapi *Foley Beach* un *Ryan Reed*.

Tomēr iztrūka Latvijas Evāņģēliski luteriskās Baznīcas pasaulē (LELBP) archibīskapes Laumas Zušēvicas. Diemžēl plaša abu latviešu baznīcu starpā saglabājas. Šī tendence sāka īpaši izēsties 2016. gada jūnijā, kad Rīgā ar dažu dienu atstarpi notika abu baznīcu (LELB un LELBP) sinodes. Toreiz LELBP pieņēma lēmumu dibināt savu Latvijas apgabalu. Daži Latvijas luterāņi šajā rīcībā saskatīja ielaušanos viņu “likumīgajā teritorijā”. Savukārt LELB grozīja baznīcas Satversmi, nosakot, ka “ordināciju garīdznieka amatā var lūgt vīrietis, kurš ir saņēmis Dieva un Baznīcas aicinājumu, un atbilstoši LELB kārtībai sagatavots amatam”. Archibīskaps Vanags šo sinodes lēmumu toreiz komentēja šādi: “Tā bija izvēle starp diviem baznīcas modeļiem, no kurām vienā cilvēki

orientējas uz tradicionālo izpratni par baznīcu, bet otrā – uz mūsdienu postmoderno realitāti”. Kā skaidrot šādu uzskatu attīstību? Dzirdami apgalvojumi, ka Latvijas luterāņi pēc padomju okupācijas tikuši “nogriezt no pārējās pasaules” un “iekonservējušies”, kamēr trimdas baznīca “uzsūkusi modernos strāvumus”. Bet LELB bija viena no pirmajām luterāņu baznīcām pasaulē, kas sāka ordinēt sievietes! 1975. gadā archibīskaps Jānis Matulis par palīgmācītājam ordinēja Vairu Bitēnu, Bertu Strožu un Helēnu Valpēteri. Taču diezin vai šo rīcību varētu saukt par sekošanu moderno laiku tendencēm. Vienkārsi padomju laikos baznīcā bija liels mācītāju trūkums.

Saprotams, jebkurā sabiedrībā, arī Latvijā, baznīca ir konservatīvāka nekā sabiedrība kopumā. Tā tam arī jābūt. Bet Latvijā uzskatu atšķirības, distance starp nosacītu “liberalismu” un “konservatīvismu” ir lielāka nekā diasporā. Socioloģiskajās aptaujās Latvijā sevi par luterāņiem dēvē ap 700 000 cilvēku. Uz šo skaitli dažkārt atsaucas arī LELB. Taču tie ir cilvēki, kuri sevi pieskaita baznīcai tradīcijas pēc. Patiesībā LELB patlaban ir ap 40 000 daudz maz aktīvi baznīcā gājēji. Un tieši viņi ir tie, kuri aicina darbā mācītājus un deleģē savus pārstāvjus sinodei. Diasporas baznīca precīzāk atspoguļo visas sabiedrības noskaņojumu. Pa da-

ļai tas skaidrojams ar to, diasporā baznīca pilda arī sabiedriskās dzīves “centra” lomu. Cilvēki iesaistās draudzes dzīvē, jo tā “pieņemts”, to prasa “labais tonis”. Vēl viens apstākļs – diasporas sabiedrībā nepastāv starpkonfesionālā konkurence. Turpretim Latvijā blakus luterāņiem darbojas divas spēcīgas, konservatīvas baznīcas, katoļu un pareizticīgo, kurās jautājums par sievietes ordināciju pat netiek apspriests. Pēdējos gados vairāki paziņas pametuši luterisko baznīcu un pievienojušies katoļiem vai pareizticīgajiem tāpēc, ka Vanaga vadītā baznīca tiem šķitusi pārāk “liberāla”. Viss ir relatīvs!

Savu lomu spēlējusi arī nejausība. Ja 1993. gadā apstākļi būtu iegrozijušies citādi un par LELB archibīskapu tiktu ievēlēts, piemēram, Ernsts Elmārs Rozītis, viņš būtu pieļāvis sievietes ordināciju. Latvijas sabiedrība to būtu pieņēmusi, un sieviete – mācītāja baznīcas kancelē šodien būtu pati par sevi saprotama lieta. Jo Latvijas sabiedrība respektē autoritātes. 2018. gadā es “Latvijas Avīzes” uzdevumā intervēju Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultātes dekāni, filozofijas doktori, profesori Daci Balodi. Lūk, viņas vārdi: “Tas, ka mūsu baznīcā joprojām svarīga vieta ierādīta autoritātēm, pa daļai sakņojas visas sabiedrības vēsturiskajā mantojumā. Mēs respektējam, cienām autoritātes un labprāt pakļau-

jamies tām. Dažkārt varbūt par daudz. Joprojām mazliet līdzināties bērniem, kuri nepietiekami apzinās sevi kā pieaugušus, nobriedušus cilvēkus, kuri paši nespēj uzņemties iniciatīvu un atbildēt par savu rīcību. Vērojamas spēcīgas ilgas pēc kāda aizbildņa, bezierunu gatavība paklausīt priekšnieka vai saimnieka norādījumiem”. Mūsu sarunas laikā D. Balode vairākas reizes uzsvera savu piederību LELB. Taču jau pēc dažiem mēnešiem, 2018. gada jūnijā, archibīskape L. Zušēvica viņu ordinēja par LELBP mācītāju. Patlaban D. Balode kalpo Rīgas Evāņģēliskajā draudzē un ir LELBP Latvijas apgabala prāvestes vietniece. Es pats uzskatu, ka mēģinājumi noliegt vai attaisnot sievietes ordināciju no teoloģijas viedokļa ir bezperspektīvi. Protestantisma būtība sakņojas pārliecībā, ka cilvēks pats var lasīt, pētīt, skaidrot sev un citiem Biblii. Bet cilvēki ir dažādi, un nav brīnums, ka daži tajā saskata vietas, kas noliedz sievietes kalpošanu mācītāja amatā, savukārt citi – ka tas tomēr iespējams. Tāpēc jau protestantu pasaules karte ir tik raiba un daudzveidīga.

Prezidents Egils Levits savulaik izteicies, ka abas latviešu luteriskās baznīcas esot kā “divas lapotnes no viena stumbra”. Pie šādas pārliecības patlaban arī vajadzētu turēties. Gan jau laiks visu saliks pa vietām.

KĀRLIS
STREIPS

Centrālā vēlēšanu komisija ir darījusi zināmu sarakstu ar iecirkņiem ārpus Latvijas, kuri darbosies uz 14. Saeimas vēlēšanām. Amerikas Savienotajās Valstīs tādu būs desmit – Čikāgā, Denverā, Indianapolē, Losandželosā, Milvokos, Mineapolē, Ņujorkā, Sanfrancisko, Sietlā un Vašingtonā. Lielbritānijā dzīvojošajiem iecirkņi būs pieejami Bredfordā, Bristolē, Gērnzijā, Londonā (divi iecirkņi, viens vēstniecībā, otrs – Daugavas Vanagu namā), Northamptonā, Straumēnos un Svanzijā. Vēl iecirkņi būs atvērti Apvienotajos Arābu Emirātos, Austrālijā, Austrijā, Azerbaidžānā, Baltkrievijā, Beļģijā, Brazīlijā, Čehijā, Dānijā, Ēģiptē, Francijā, Grieķijā, Gruzijā, Igaunijā, Indijā, Īrijā, Islandē, Itālijā, Izraēlā, Japānā, Kanādā (Monreālā, Otavā un Van-kūverā; nezinu, kāpēc ne Toronto), Kazachstānā, Ķīnā, Dienvidkorejā, Krievijā, Lietuvā, Luksemburgā, Moldovā, Nīderlandē, Norvēģijā, Polijā, Somijā, Spānijā, Šveicē, Turcijā, Ukrainā, Ungārijā, Uzbekistānā, Vācijā (Berlīnē, Brēmenē, Diseldorfā, Frankfurtē, Freiburgā, Hamburgā, Leonbergā un Mīnsterē), kā arī Zviedrijā.

Citugad latvieši ir organizējuši autobusus, lai paciltā gaisotnē dotos uz iecirkņiem. Un vēl, CVK arī ir izsludinājis procesu, kādā

pilsoni balsis var iesniegt pastā. (*Par to vairāk lasiet 2. lpp.*)

2018. gadā, 13. Saeimas vēlēšanās ārzemēs nobalsoja 31 946 Latvijas pavalstnieki, jeb 23,69% balsstiesīgo. Visvairāk balsis (35,67%) saņēma partija KPV LV, kura kopumā ieguva 14,2% balsu un 16 mandātus Saeimā, bet sāka brukt gandrīz tūdaļ pat pēc jaunās Saeimas sanāksšanas kopā, jo viena daļa frakcijas deputātu bija gatavi balsot par Krišjāņa Kariņa veidoto valdību, kamēr citi nebija gatavi to darīt. Tā bija pirmā šķelšanās minētajā frakcijā, bet nebūt ne pēdējā. KPV LV principā ir zudusi partija. Aiz tās “ārzemnieku” balsojumā bija apvienība *Attīstībai/Par* (15,26%, kopumā 12,04%), Jaunā Konservatīvā partija (11,97%, 13,59%), Jaunā Vienotība (8,94%, 6,69%) un Nacionālā apvienība (7,74%, 11,01%).

KPV veiksmē ārzemēs galvenokārt pierakstāma faktam, ka partijas visnotaļ ekscentriskais dibinātājs, aktieris Artuss Kaimiņš daudz laika pavadīja Lielbritānijā un Īrijā, viesojoties pie abu valstu diasporas. Vēl četrus gadus pirms tam viņš ar līdzīgu pašu taktiku 12. Saeimas vēlēšanās pāri barjeras svītrai “pārvilka” Latvijas Reģionu apvienību, kura saņēma 6,66% balsu un astoņus mandā-

tus. 12. Saeimā Kaimiņš izcēlās ar to, ka mēdza filmēt kolēģus deputātus un tad uzfilmēto izvietoja internetā. 13. Saeimā viņš ir nomierinājies un vadīja Cilvēktiesību un sabiedrisko lietu komisiju. Patlaban nav zināms, vai viņš kandidēs atkal.

Kopš pagājušās nedēļas, kad rakstiju par apvienības *Attīstībai/Par* un partijas *Stabilitātei* iesniegtajiem kandidātu sarakstiem, iesniegušas vēl divas partijas. Jaunpienācēji nedēļas laikā bija *Saskaņa*, kuŗa savākusi 87 kandidātus uz 100 vietām Saeimā, kā arī partija *Progresīvie*, kas piedāvā maksimālo skaitu kandidātu – 115. *Saskaņa* un tās dažādās priekšteces tradicionāli vēlēšanās ir ieguvušas vislielāko balsu un mandātu skaitu, bet, ņemot vērā partijas politiku, tā nekad nav bijusi valdošajā koalīcijā. Šajā ziņā tā ir salīdzināma ar Latvijas Sociāldemokrātisko strādnieku partiju, kuŗa pirmās republikas laikā ikkatrā no četrām parlamenta vēlēšanām saņēma vislielāko balsu skaitu, bet nekad tā nebija vienienā no 18 valdībām, kādas tika izveidotas līdz Ulmaņa apvērsumam. Kompensācijā par to visu četru Saeimas sasaukumu laikā viens no sociāldemokrātiem darbojās kā Saeimas priekšsēdētājs, vispirms – Frīdrihs Veis-

manis, tad Pauls Kalniņš. Līdzīgi 13. Saeimā Saeimas sekretārs ir *Saskaņas* pārstāvis Andrejs Klementjevs, un *Saskaņai* parlamenta prezidijā vieta ir bijusi vienmēr. *Saskaņas* pārstāve Inga Goldberga, savukārt, vada Saeimas Valsts pārvaldes un pašvaldības komisiju.

Centrālā vēlēšanu komisija pirms kāda laika paziņoja, ka interesi par kandidēšanu šīgada vēlēšanās esot izrādījušas 14 partijas un partiju apvienības. Ja tā, tad tas būtu par diviem sarakstiem mazāk nekā pirms četriem gadiem. Piecu procentu barjēru 2018. gadā pārvarēja septiņi saraksti. Vislielākais kandidējošo partiju skaits bija 5. Saeimas vēlēšanās 1993. gadā, kas bija pirmās vēlēšanās pēc neatkarības atjaunošanas. Pieteicās 23 saraksti, no kuŗiem pie četrus procentu barjēras mandātus izcīnīja astoņi. Viszemākais sarakstu skaits bija 10., 11. un 12. Saeimas vēlēšanās, katru reizi 13 saraksti. Pirmajās divās no minētajām vēlēšanām vietas parlamentā ieguva piecas, bet 12. vēlēšanās – seši saraksti.

Sarakstu skaits mūsdienu Latvijā ir pavisam pieticīgs, salīdzinot ar to, kāds tas bija pirmās brīvvalsts laikā. 4. Saeimas vēlēšanās, kuŗas bija pēdējās pirms apvēr-

suma, sarakstu bija 103, vietas parlamentā ieguva 27 no tiem, tajā skaitā desmit gadījumos ar tikai vienu mandātu. Tieši tāpēc pirmās republikas laikā tik bieži mainījās valdības, un tieši tas 4. Saeimas laikā Ulmanim noriebās tik ļoti, ka viņš likvidēja valsts parlamentāro demokrātiju.

Tiesa, 4. Saeimas vēlēšanās piedalījās gandrīz 80% balsstiesīgo. 5. Saeimas vēlēšanās 1993. gadā nobalsoja 89,9% vēletāju. Kopš tā laika piedalīšanās ir rukiši. 6. Saeimas vēlēšanās 72,65%, savukārt 13. Saeimas vēlēšanās 2018. gadā – vien 54,59% balsstiesīgo. Pats esmu piedalījies visās vēlēšanās kopš esmu balsstiesīgs un to uzskatu par pilsoņa pienākumu. Ļoti ceru, ka 1. oktobrī patriotismu sajūtīs daudz lielāks skaits manu līdzpilsoņu nekā citugad, tostarp arī tie, kas mīt ārpus Latvijas.

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finānciālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība “Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Pošamies uz vēlēšanām!

SALLIJA
BENFELDE

Karš Ukrainā: cilvēki, drošība un meli

Kopš Krievijas iebrukuma Ukrainā 24. jūlijā pagāja 151 diena. Situācija joprojām ir smaga, katru dienu notiek artilērijas un raķešu apšaudes, iet bojā cilvēki, tiek postītas pilsētas un lauki.

PIECU KARA MĒNEŠU ISĀ BILANCE

No okupētajām teritorijām piespiedu kārtā tiek izvesti cilvēki, kuŗi tiek vai nu pārvietoti uz Krievijas austrumu reģioniem kā praktiski bezmaksas darbspēks, vai arī tiek ievietoti filtrācijas nometnēs, kuŗās apstākļi ir nežēlīgi, daudzi tiek nogalināti. Mātēm atņem bērņus un sūta uz Krievijas bērņiem namiem. Kopējais piespiedu kārtā pārvietoto Ukrainas iedzīvotāju skaits ir aptuveni miljons cilvēku. Bojā gājušo un ievainoto bērņu skaits tuvojas tūkstotim, bet precīzi skaitļi joprojām nav zināmi, jo daudzus bojā gājušos atrod tikai daudz vēlāk, bet par nogalināto skaitu okupētajās teritorijās ticamu datu nav.

Viena no pēdējo dienu ziņām vēsta, ka 22. jūlijā Krievijas okupanti Ukrainā Luhanskas apgabala zemniekiem atņēmuši 70 000 tonnu jaunās ražas labības un to aizveduši, informēja apgabala kara administrācijas vadītājs Serhijs Haidajs. Ukrainu zemnieki, par spīti lauksaimniecības tehnikas trūkumam, kuŗu gan zaga, gan iznīcināja, arī apšaudēm un riskam, pavasarī apsēja laukus un jau bija paspējuši novākt jūlija ražu.

Dienu pēc tam, kad 22. jūlijā Stambulā tika parakstītas atsevišķas vienošanās ar Turciju un ANO par Ukrainas graudu eksporta atsākšanu no Melnās jūras ostām, Krievija, ar raķetēm apšaudīja Odesas ostu. Krievijas meli, ka to nav darījusi, apgalvojumi, ka mērķēts pa militāriem objektiem un nevis pa ostu un pretrunīgā taisnošanās beidzās vēl pēc dienas, kad Krievija oficiāli paziņoja, ka apšaudījusi Odesas ostu.

Ukrainas zaudējumi karā tuvojas 100 miljardiem ASV dolaru, iznīcinātas un nodedzinātas vai bojātas simtiem skolu, slimnīcu, kultūras pieminekļu, baznīcu, bibliotēku, nozagts viss, ko vien okupanti ir spējuši aizvest. Ja nespēja aizvest, tad sadedzina vai sasiņ, un notiekošais jau sen ir pārkāpis jebkuŗas konvencionāla kara, veselā saprāta un cilvēcības robežas.

Protams, arī agresora valstij ir zaudējumi, un 25. jūlija rītā Ukraina ziņoja, ka Krievija zaudējusi 39 520 karavīru, 1722 tankus, 221 lidmašīnu un 188 helikopterus. Kopš Ukraina saņēma HIMARS, ir iznīcinātas daudzas okupantu municijas noliktavas, komandpunkti.

KRIEVIJAS PROPAGANDA LATVIJĀ

Propaganda Latvijā kara laikā tikai pastiprinās, un nesen publiski kļuva zināms par kādu absolūti skandalozu gadījumu, kas beidzot ļāva ieraudzīt kādas biedrības pretvalstisko darbību. Atliek cerēt, ka arī Latvijas drošības iestādes to ir pamanījušas, un rīkosies. Proti, Rīgā darbojas

bērņu organizācija *kidstv.lv*, kuŗu tās dibinātāji sauc par akadēmiju, no kas apvieno bērņus vecumā no 7 līdz 14 gadu vecumam un esot dibināta kā jauno radio un televīzijas reportieru interešu pulciņš. Patiesībā šī organizācija nav ne akreditēta, ne licencēta interešu izglītības programma, tātad faktiski strādā bez likumīga pamata, un to tagad atbildīgās iestādes ir noskaidrojušas. Izrādās, bērņi bija devušies uz Baltkrieviju, intervējuši diktatoru Aleksandru Lukašenko un viņa dēlu Nikolaju. Intervijas laikā nepilngadīgais Lukašenko intervētājs jau paziņojis, ka sen grib Baltkrievijā veidot militārsta karjeru, visas vizītes noskaņojums bija labvēlības stilā varu sagrābušajam Lukašenko. Organizācijas vadītāja ir Krievijas pilsone Nadežda Bukharova, kuŗa tagad sniedz intervijas Baltkrievijas oficiālajiem medijiem, stāsta, ka Latvijā 30 gadus bijusi nepilsoņe. Pirms diviem gadiem viņa esot “sajutusi, ka būs kaut kādi notikumi”, pieņēmusi Krievijas pilsonību un nokārtojusi pastāvīgās uzturēšanās atļauju Latvijā. Bukharova tagad stāsta, ka Latvijā ar viņu izrēķināšoties, viņai bail atgriezties, bet Luka-

labi nopelna uz kara rēķina. Tā teikt, “lielie zēni” kārtos savas attiecības”, mums tur nav, ko jaukties. Protams, šie runātāji negrib vai nespēj pamanīt, ka patiesībā vārds vārdā atkārtos Krievijas propagandu. Par to gan katrs no viņiem varētu pārliecināties, ja kaut vai portālā *meduza.io* izlasītu dažus publiskos dokumentus. Proti, Putina partija “Vienotā Krievija” Maskavas nodaļa ir izstrādājusi ieteikumus, kā deputātu kandidātiem runāt pirms rudenī gaidāmajām municipālajām vēlēšanām. Šīs rekomendācijas ir ļoti interesantas, tās varētu kalpot piemēriem labai mācību stundai par propagandu, bet neiedziļinoties visās četrās tēzēs, kas katram deputāta kandidātam būtu jāapgūst, jāteic, ka minēto uzskatu paudēji Latvijā labākajā gadījumā ir naīvi. Sliktākajā gadījumā šie cilvēki apzināti darbojas Krievijas interesēs, jo iepriekš izklāstītās tēzes par jauno ASV un nevainīgi Krieviju skan tāpat kā Putina partijas rekomendācijas.

Saprotu, ka drošības dienesti nav publiskas darbības veids, tomēr gribētos lielāku pārliecību, ka minētie fakti tiem nav palikuši nepamanīti.

šenko pats “sargā” t.s. akadēmijas audzēkņus no Latvijas varasiestāžu izrēķināšanās ar viņiem. Ar vārdu sakot, Baltkrievijas propaganda izmanto šo situāciju, cik vien tas iespējams, kārtējo reizi sevi pasniedzot kā miera un taisnīguma iemiesojumu.

Tikmēr Latvijā ne viens latvietis, kuŗš apgalvo, ka mīl Latviju un ir tās patriots, sociālajos tīklos apgalvo, ka karš, protams, ir slikts, bet, ka to sākušas ASV, jo apzināti kaitinājušas Krieviju, ka patiesībā Krievija un ASV savas attiecības kārtos Ukrainas teritorijā, turklāt

VIENKĀRŠS, PATIESS UN BAISMĪGS STĀSTS

Stāstu par Ukrainā notiekošo ir daudz, un bieži vien mēs nogurstam no kara ziņām, no tā, ka jāatbalsta ukraiņi. Piedāvāju izlasīt kādu ukraiņietes Lalas Tarapkinas stāstu no Bučas Jabluņska ielas, ko viņa publicējusi sociālajos tīklos, lai to atcerētos visu mūžu. To latviešu valodā pārtulkojusi Jana Streleca.

“Mēs izdzīvojām brīnumainā kārtā. Brīnumainā kārtā – tas no-tiek tad, kad krievi uzskata tavu

vīru par nacistu, bet viņš izmūk no gūsta. Taču paliekam mēs. Es un 20 gadus vecs dēls. Un viņi atnāk un saka man – labs rīts! Šodien mums ir paredzēta nošaušana.

... bet nošaušanas vietā paredzēta ir pirkstu nociršana. Pēc tam mūs atved mājās no tā pagraba, un kopā ar mums tagad dzīvo divi krievi. Bet aiz sētas – snaiperis. Mēs esam dzīvi, jo viņi gaida, kad atgriezīsies mans vīrs. Tajā laikā vīrs slēpās pie kaimiņienes bēniņos. Un visu redzēja.

Tā pagāja 2 nedēļas. Vienu dienu viņi atnāca un teica, ka viņi paņēmu sev līdzīgu mūsu suni. Manu zilacaino haskiju! Un tad manī pamodās tāds spēks, kam nekas nevar stāties preti: KĀ TAD, PROTAMS, TŪLĪT VIŅI PAŅEMS MŪSU SUNI, KĀ TAD! NEPAŅEMS VIS!

Kas ir, atkal atnācāt mūs nogalināt? – tā es viņus sveicu katru reizi, kad viņi ielaužas manā mājā. Piecos nō rīta, divos naktī vai pusdienlaikā. Mans vārds ir sarkasms.

Divas nedēļas es neizgāju pa vārtiem, un, kad izgāju, uz ielas nebija asfalta. Visur karājās vadi, ielās gulēja mani nošautie kaimiņi. Es gāju pēc ūdens. Un snaiperis visu laiku uz mani tēmēja.

Okupācijas laikā es novājēju par 20 kilogramiem, es vispār pilnīgi neko neēdu. Dieviņ, varētu jau tā, bet nu ne par tādu cenu.

Viņi savā starpā sarunājās tieši man zem logiem.

“Atkāpsimies, mums taču nav, ar ko karot. Un nākamajā rītā viņi brauca kaujā, kādi 40 tanciņi vai

kas nu tur, tādi uzpūtīgi! Atgriezās četri.

Jā, tad es sapratu, ka jānoturas vēl pavisam drusciņ.

Pagalmā ieskrēja ievainots krievs. Asinis bija visur. Viņš gārdza – pārsien...

Es viņam pateicu, lai vācas prom no šejienes ar visām savām krievu asinīm, nevajag manu zemi apgānīt.

Tajā dienā, kad nu mūs beidzot tiešām veda reizi par visām reizēm nošaut, vīram izdevās izmukt no bēniņiem.

Viņš redzēja, ka mūs ar dēlu aizveda.

Kad mūs veda turp, es palūdzu uz mirkli atgriezties, lai atstātu vīramātei ēdienu, viņa ir uz gultas. Mums atļāva. Es vairākas stundas vāriju uz ugunsкура ēdienu.

Viņi mūs neieredzēja. “Jūs, sūda haholi, jums nav tiesību dzīvot labāk par mums!”

Atceros kļiedzienus 30. martā. “Ātrāk sēdieties,” un viņi visi salēca savos tanciņos un ļoti ātri aizbrauca.

Kļuva kluss. Tā pagāja veselas četras dienas. Parādījās mūsējie.

Tie bija SKAIŠTI CILVĒKI. Uz vecajām krievu konservbudžām parasti karājās kādi 10 apskretuši krievi, bet šeit uz elegantām kaujas mašīnām brauca kiborgi.

Nepārspējami vīri, viņi noguruši mums uzsmaidīja.

Visi, kas vien bija palikuši mūsu ielā, visi iznāca un nokrita ceļos.

Mēs raudājām, mājām tā, itin kā mums būtu vismaz desmit roku, mēs aizrijāmies ar asarām.

Viņi māja mums, viņi bija brīnīšķīgi.

Pat mūsu tanki bija citādāki – mūsdienīgi, jaudīgi, viņi bija KA-RAVĪRI, nevis deģenerātu bars.

Vīrs atgriezās pēc divarpus mēnešiem pilnīgi sirms. Dēls dzīvs. Suns pie mums.

Es vēl neko neesmu izsāpējusi, nevaru gulēt, nevaru skatīties uz savu māju. Bet es esmu ukraiņiete, un to vairs nevar mainīt.”

Šī publikācija sagatavota ar Mediju atbalsta fonda finānciālu atbalstu no Latvijas valsts budžeta līdzekļiem. Par publikācijas saturu atbild biedrība “Laiks-BL”

MAF
Mediju atbalsta fonds

Baznīcas diena noslēgusies, LELB ieiet otrajā simtgadē

Ar svētku dievkalpojumu Rīgas Domā, kurā konsekrēja divus palīgbīskapus – Rinaldu Grantu (Rīgas archidiecēze) un Uldi Gailīti (Liepājas diecēze) –, grandiozas kūkas baudīšanu Doma dārzā un pazīstamu mūziķu (un “koncerta naglu” – archibīskapa Jāņa Vanaga uznašiem mūziķa amplitū) koncertu Doma laukumā 16. jūlija vakarā noslēdzās Baznīcas diena Rīgā, kas bija veltīta reformācijas piecsimtgadei Rīgā un Latvijas evaņģeliski luteriskās baznīcas (LELB) 100. dzimšanas dienai. 16. jūliju par svinību dienu LELB izvēlējās simboliski, jo šajā dienā 1922. gadā latviešu draudžu bīskapu Kārli Irbi un vācu draudžu bīskapu Pēteri Pelhau (Poelchau) iesvētīja pirmo LELB bīskapu amatā.

Svētku dievkalpojums sākās piecos pēcpusdienā – ziedu kompozīcijām un bērzu meijām rotātā Doma baznīca bija labi apmeklēta. Jauno palīgbīskapu konsekraciju, klātesot amatbrāļiem gan no mūsu baznīcas, gan aizrobežu draugiem no luterāņu un anglikāņu baznīcām, ar roku uzlikšanu veica LELB Rīgas archibīskaps Jānis Vanags, Liepājas bīskaps Hanss Martins Jenson, Daugavpils bīskaps Einārs Alpe, bīskapi Pāvils Brūvers un Guntars Dimants, Igaunijas evaņģeliski luteriskās Baznīcas Hāpsalu bīskaps Tīts Salumē (*Tiit Salumäe*), Lietuvas evaņģeliski luteriskās baznīcas Viļņas bīskaps Mindaugs Sabutis (*Mindaugas Sabutis*), Anglikāņu baznīcas Ziemeļamerikā archibīskaps Dr. Folijs Bičs (*Foley Beach*) un Anglikāņu baznīcas Ziemeļamerikā Fortvortas diecēzes bīskaps Raiens Rīds (*Ryan Reed*).

Pēc dievkalpojuma garīdznieki pulcējās Doma dārzā kopējai vēsturiskai fotografijai. Pa to laiku jau bija izveidojušās gaŗas apsveicēju rindas – cilvēki ar ziediem un laba vēlējumiem sveica jaunus palīgbīskapus. Turpat visus Baznīcas dienas viesus, draugus, atbalstītājus un brīvprātīgos jau gaidīja iespaidīga – vai divu kvadrātmetru liela – jubilejas kūka, kuŗas pirmo gabaliņu simboliski uzticēja nogriezt archibīskapam.

Pulksten deviņos vakarā Doma laukumā sākās mācītāja Ginta Kronberga sarūpētais koncerts “Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība” ar Latvijā pazīstamu mūziķu – Ata Auzāna, Ivara Pētersona, Normunda Rutuļa, Gintas Latišas, Aivara Hermaņa, Ievas Akurateres, Jāņa Lemeža un paša Ginta Kronberga – piedalīšanos. Par vakara pārsteigumu kļuva archibīskapa Jāņa Vanaga mūzikālais priekšnesums, ko koncerta vadītājam, Latvijas Kristīgā radio ētera balsij Kristīnai Solohai, pēc skatītāju pieprasījuma nācās lūgt, lai archibīskaps atkārtu.

Dienas laikā notika dažādi pasākumi Sv. Pētera un Sv. Jāņa baznīcās, Rīgas Domā, Doma dārzā un Doma laukumā, kā arī visā Vecrīgā – Luterā akadēmijas sagatavotā interaktīvā pastaiga “Pa reformācijas pēdām”.

Baznīcas diena sākās ar svētbriēdi Rīgas Sv. Pētera baznīcā, kur uzrunu svētku dalībniekiem sacīja archibīskaps Jānis Vanags. Pēc svētbriēža baznīcēni devās gājienā “No Pētera uz Domu”, pa ceļam apstājoties Livu laukumā un, gājienā noslēdzot, Doma laukumā, gājienā sludinot Evaņģēliju un dziedot Dievam par godu. Gājienā finišēja Rīgas Doma katedrāles klostera dārzā jeb kafejnīcā “Doma dārz”, kur jau gaidīja svētku mielasts, kas turpinājās visas dienas gaŗumā. Baznīcas dienas dalībnieki te varēja baudīt ne tikai LELB Dia-

Centrā archibīskaps Jānis Vanags

konijas, Skultes “Kafijotavas”, Zemessardzes un mūsu draudžu kulinārijas talantu sarūpētos ēdienus un dzērienus, bet arī stiprināties ar Dieva Vārdu, tikties ar sen neredzētiem brāļiem un māsām, kā arī iepazīt jaunus ticības biedrus no draudzēm vai visos Latvijas novados. Baznīcas dienas svinības tika organizētas kā dāvana Latvijas sabiedrībai, pasākumus apmeklēt bez maksas tika aicināts ikviens rīdzinieks un pilsētas viesis, arī ārzemju tūristi varēja izbaudīt Baznīcas dienas gaisotni. Par mūzikālo noformējumu Doma dārzā rūpējās mācītāji Aigars Vančenko, Ivars Jēkabsons un burvīgās mūziķes Līga Siliņa un Daina Grīnberga no Alojas luterāņu draudzes. Doma baznīcas krustejā varēja iepazīties ar kristīgo grāmatu klāstu, ko piedāvāja grāmatnīca “IHTIS”, Feldmaņa fonds un Luteriskā mantojuma fonds, žurnālu *Svētdienas Rīts*, kā arī iegādāties jubilejas gada suvenīrus, no kuŗiem īpašu popularitāti guva kreklīņi ar Svēto Rakstu citātiem.

Dienas laikā pie Rīgas Doma baznīcas notika jauniešu slavētāju koncerts “Kas pie manis nāk, to Es tiešām neatstumšu”, ko vadīja Salvīss Skopans no Svētā Pāvila draudzes. Koncertā uzstājās grupas “Divas Takas”, “Projekts Gertrūde”, Kintija Alpe, Vilnis Daņiļevičs ar grupu, Reinis Aizupietis un Pēteris Upelnieks. Skanēja arī liecības. Pie Doma baznīcas, “Doma bedrē”, teltī darbojās Svētdienas skola, ko dienas laikā apmeklēja vairāk nekā 100 bērnu.

Dienas vidū Rīgas Doma Kapitula zālē interesentiem bija iespēja noskatīties filmu “Rīgas Doma ērģeļu noslēpums”, pēc kuŗas ar savu grāmatu “Visu-augstākā patvērumā” iepazīs-

Sienas gleznojums Rīgā, Mazās Pils ielas 4 pagalmā pie Virslādes ēkas. Autore Viktorija Fofanova

tināja bīskaps emeritus Pāvils Brūvers. Savukārt Sv. Pētera baznīcā visu dienu skanēja mūzika (mūzicēja arī Jorens Šteinhausers) un notika sarunas par LELB vēstures peripetijām ar baznīcas vēsturnieku Voldemāra Lauciņa, Uģa Sildega un Stefana Meissnera piedalīšanos.

Ar savu klātbūtni Baznīcas dienu pagodināja ASV Luterāņu baznīcas Misūri sinodes mācītājs Dr. Korijs Rajeks (*Cory Rajek*), Zviedrijas Misijas provinces bīskaps Bengts Odals (*Bengt Ådahl*), Somijas Misijas provinces bīskaps Juhans Pohjola (*Juhana Pohjola*), evaņģeliski luteriskās diecēzes Norvēģijā bīskaps

Pēc LELB 100. gadadienas svētku dievkalpojuma Doma dārzā 2022. gada 16. jūlijā. 1. rindā no kreisās: LELB palīgbīskaps emeritus Guntars Dimants, bīskaps emeritus Pāvils Brūvers, Ziemeļamerikas anglikāņu baznīcas Fortvortas bīskaps Raiens Rīds (*Ryan Reed*), LELB Daugavpils diecēzes bīskaps Einārs Alpe, Rīgas diecēzes palīgbīskaps Rinalds Grants, archibīskaps Jānis Vanags, anglikāņu baznīcas Ziemeļamerikā archibīskaps Dr. Folijs Bičs (*Foley Beach*), Liepājas diecēzes bīskaps Hanss Martins Jenson, Liepājas diecēzes palīgbīskaps Uldis Gailītis, Igaunijas evaņģeliski luteriskās baznīcas Hāpsalu bīskaps Tīts Salumē (*Tiit Salumäe*), Lietuvas evaņģeliski luteriskās baznīcas Viļņas bīskaps Mindaugs Sabutis // Foto: Uldis Muzikants

Tors Henriks Vits (*Thor Henrik With*), luteriskās baznīcas Norvēģijā mācītājs Alfs Danbolts (*Alf Danbolt*) un Anglijas baznīcas Solsberijas diecēzes mācītājs Endrū Perijs (*Andrew Perry*).

Baznīcas diena ir noslēgusies, bet reformācijas piecsimtgaŗes un LELB simtgades atzīmēšana turpināsies arī gada otrajā pusē ar vairāku vides objektu, kas sludina Dieva Vārdu, atklāšanu Rīgā un citviet Latvijā. (Drīzumā tāds taps Saldū, plānots Jēkabpili un vēl dažās citās vietās.) Ar Glikā ozolu stādīšanu pie dievnamiem un pašvaldību teritorijās, pie Latvijas Nacionālās bibliotēkas Rīgā 31.oktobrī.

Latvijas evaņģeliski luteriskā

Baznīca (LELB) veidojās pakāpeniski vairāk nekā 10 gaŗu gaŗumā. Pirms Pirmā pasaules kaŗa (vēl 1915. gada sākumā) luteriskās draudzes bija sadalītas divās konsistorijās – Vidzemes un Kurzemes konsistorijā – trijās Krievijas guberņās. Laikā, kad radās priekšnosacījumi neatkarīgas Latvijas valsts izveidošanai, latviešu tautības mācītāji sāka vienotas baznīcas organizācijas (LELB) izveidošanas procesu, kas noslēdzās 1928. gadā ar Satversmes pieņemšanu.

Publikācija sagatavota, izmantojot materiālus no LELB mājaslapas www.lelb.lv Vairāk lasiet arī J. Lorenca komentārā 11. lpp.

LIDIJA OZOLIŅA

Gricgalietis Oskars Rāviņš un Pēterburgas Avīzes

Ar Sēlijas dēla Oskara Rāviņa vārdu sastopamies latviešu progresīvās preses vēsturē. Dzimis 1862. gada 23. jūnijā Sēlijas vidū pie Lietuvas robežas bijušās Gricgales pagastskolas skolotāja ģimenē. Mācījies Rīgā, studējis Pēterburgā, kur arī strādājis gan par ierēdni, gan pedagogu. No 1901. līdz 1906. gadam izdevis jaunās Pēterburgas Avīzes. Mūža nogalē atgriezies Latvijā un miris Rīgā 1929. gada 23. maijā.

Kas būtu šodien bez vakardienas, rītdiena bez šodienas, šie laiki bez pagātnes? Laikmetu nestās pārmaiņas ļaudis vienādi jūt visur – kā pilsētās, tā visnotaļākajās lauku viensētās. No tām nākuši un pasaulē gājuši kā sapņotāji, tā jaunu ceļu drosmīgi gājēji, kas mudinājuši nākamās celmlaužu. Arī Gricgales pusē bija ļaudis tālu un savu ceļu gājēji – skolotāji, saimnieku un kalpu bērni.

Tā 2022. gadā šajā Sēlijas novada stūrīti jūbilāri ir vairāki. Pirmkārt, pieminēšanas vērts 160. dzimšanas dienas atcerē jaunā Pēterburgas Avīžu izdevējs Oskars Rāviņš (1862 – 1929). Otrkārt, nākamais jūbilārs – rakstnieks, dzejnieks un Rakstnieku savienības ilggadējs darbinieks Jānis Vainovskis (1887 – 1969). Mūsdienās plaši pazīstama skolotāja, rakstniece, publiciste, Sēlijas vārda nerimstoša daudzinautāja grāmatas un presē Lucija Ķuzāne (dzim. Medne, 1927) oktobrī svinēs 95. dzimšanas dienu. Tāpat pieminēšanas vērts gricgalietis Ausmas Zalviņas (pseud. Līvija Dzelme, 1927–2010) dzejas un dziesmu tekstu devums.

Sešu septiņu paaudžu attālums mūs šķir no Oskara Rāviņa, kad viņš savā pusē bija kā tā laika teiksmains varonis. Studēts cilvēks, ķeizara pilsētā Pēterburgā lektors elektrotehnikas studentiem. Daudziem latviešiem zināmo, lasīto, ar nepacietību gaidīto Pēterburgas Avīžu izdevējs.

Oskara Rāviņa darbošanās Pēterpilī gan tieši, gan netieši iedrošināja Pieču saimnieka dēlu Jāni Vainovski tālām ceļam uz Pēterpili. Novadnieks uz jaunā censonā biko vēstuli atbildēja: “Nāc, varēsi darboties avīzniecībā!” Pieču Jāni Pēterburgā sagaidīja sevišķs pārsteigums, uzzinot, ka Pēterburgas Avīzes uz bankrota un slēgšanas robežas. Iemesls – cenzora iebildumi par laikraksta buntavniecisko saturu. Savukārt pats Rāviņš pēras pa dumbrāju – ne tikai parādos līdz kaklam, bet arī cietumsods piespriests par valdīšanai netikamu rakstu publicēšanu.

Nākamās paaudzes gricgaliešus, Lucijas Ķuzānes laikabiedrus, uz zilām tālēm tiekies rosināja Gricgales skolotājs Šteinbergs un grāmatas. Rakstnieka novadnieka Jāņa Vainovska grāmatu dāvinājums savai skolai Kārļa Ulmaņa Draudzīgā aicinājuma ierosmē pavēra Latvijas brīvvalsts laika lauku jauniešiem skatu uz pasauli, veicinot viņu personiskās varēšanas izaugsmi.

Dzimis skolotāja ģimenē (tēvs

Oskars Rāviņš

Johans Rāviņš, māte Jūlija Rāviņa), dēls Oskars bez izglītības nedrīkstēja palikt. Arī dzīves ceļš aizlaiktu tēva nosprausts: dēlam jāiet tēva pēdās, jāmacās par skolotāju un jādarbojas izglītības laukā. Oskars Rāviņš beidz reālskolu, bet tad, pretēji tēva gribai, ceļo uz Ameriku. Viņš tomēr netiek tālāk par Hamburgu. Neveiksmes rezultātā izvēlas doties pie brāļa uz Pēterpili, kur sāk studēt matemātikas fakultātē, reizē strādādam par telegrafistu. Vēlāk viņš iegūst vācu valodas skolotāja tiesības un strādā par lektoru, bibliotekāru un padomes sekretāru Pēterpils Elektrotehnikas institūtā. Tur O. Rāviņš nostrādā 25 gadus – no 1889. līdz 1914. gadam, kad sākas Pirmās pasaules karš un jādosas bēgļu gaitās.

Laikabiedru atmiņās Oskars Rāviņš raksturots kā darbīgs, izdarīgs, bet daļēji nesaimniecisks cilvēks. Pat precības viņam izvērsas par sava veida piedzīvojumu. Daļēji pa jokam par sava dēla krusttēvu O. Rāviņš iegūst pēdējā Krievijas cara Nikolaja II brāli lielkņazu Michailu Aleksandroviču. Tolaik Oskars Rāviņš bijis Pēterpils elektrotehnikā institūta vācu valodas lektors un padomes sekretārs, subspektors. Šis institūts kotejās kā mā-

cību iestāde ar augstu prestižu, tāpēc tai protektors bijis patronantiniķis Michails. Pēc kādas institūta revīzijas, labā omā būdams, tronmantiniķis jautājis, vai institūta vadība sev ko nevēlas? Oskars Rāviņš, sevi pasniedzams ar zināmu bajāriskumu, lūdzis, lai viņa Augstība nāk dēlam par krusttēvu. Ķeizarišķajai Augstībai tas isti nebija patīcis. Lai kaut ko teiktu, tronmantiniķis apsveicis Rāviņu ar dēla piedzimšanu. Tad nu izrādījies, ka Rāviņam dēla vēl nemaz nav. Tagad tronmantiniķis pamatoti apšaubījis, vai Rāviņa kundzei būs dēls, jo var jau gadīties arī meita. Uz to Rāviņš atbildējis: “Ja Jūsu Augstība nāks par krusttēvu, tad apsolu, ka dēls būs.” Šis joks tronmantiniķiem iepaticis, un viņš apņēmis būt par Rāviņa dēla krusttēvu. Šī apņēšanās bija ļoti svarīga kā personiski, tā sabiedriski un politiski.

Jaunās radniecības gaismā 1901. gadā ar tronmantiniķa labās rokas Voroncova Daškova palīdzību Rāviņš izdabūja atļauju izdot Pēterburgas Avīzes bez iepriekšējas cenzūras. Tā bija milzīga privilēģija, kas tika piešķirta tikai nedaudzām krievu avīzēm, bet cittautiešu redaktoriem tādas privilēģijas netika dotas. Tā Os-

kars Rāviņš līdz 1905. gadam bija laikraksta Pēterburgas Avīzes izdevējs un redaktors.

Oskars Rāviņš pats tikpat kā neko netika rakstījis. Taču vairāki vēsturnieki, literātūrzinātnieki novērtējuši, ka avīzniecības un latviešu progresīvās preses vēsturē, kā arī sabiedriskās domas attīstībā Oskara Rāviņa vārds ar viņa veikumu 19./ 20. gadsimtu mijas desmitgadēs ir paliekošs. Kā jauno Pēterburgas Avīžu redaktors Oskars Rāviņš pratrūnīgi vērtēta personība, kuŗš pratis taisīt karjeru. Viņš izmantojis garīgo radniecību ar Krievijas cara ģimeni kā aizsegu saviem tam laikam progresīvajiem uzskatiem, tomēr nav bijis saimniecisks. Jau pašā sākumā avīzei nav bijis noleikta publicistikas virziena. Laikraksta popularitāte balstījās uz literātu spēkiem, meklējot vadītājus un līdzstrādniekus populārāko latviešu rakstnieku vidū.

Pēterburgas Avīžu politiskās daļas vadību uzticēja V. Plutem-Olavam. Andrievs Niedra atbildēja par feļetonu sadaļu, bet Rūdolfs Blaumanis darbojās humoristiskajā daļā. Gan pats redaktors, gan darbinieki drīz vien redzēja, ka ar avīzes izdošanu neiet visai gludi: redakcijas personāls mainījās, avīzes izdošanas gaitā radās pārtraukumi. Tomēr

šis laikraksts atstāja latviešu publikā spēcīgu iespaidu. Izmantojot situāciju, ka laikraksts drīkstēja iznākt bez sākotnējās cenzūras, tajā pa reizei varēja lasīt brīvu un drošu vārdu, kāds nebija lasāms citos tā laika latviešu preses izdevumos. Dažādas pārmaiņas piedzīvodamas, Pēterburgas Avīzes turējās līdz 1905. gada revolūcijai, vienmēr tomēr palikdamas Oskara Rāviņa izdevums.

Vai nebija no vecākiem jau reiz dzirdēts šis nosaukums? Jā, patiešām. Pastāv vecais un jaunais jeb pirmais un otrs Pēterburgas Avīžu izdevums. Toreiz, 1862. gadā Krišjānis Valdemārs, pateicoties labajam sakariem ar lielkņazu Konstantīnu, cara Aleksandra II brāli, varēja saņemt atļauju latviešu žurnāla dibināšanai. Pirmais numurs iznāca Pēterpilī 1862. gada 26. jūlijā. Tātad šogad jūlijā arī Pēterburgas Avīzēm varam atzīmēt 160 gadus kopš to iznākšanas.

Pirmajām Pēterburgas Avīzēm redaktori bija Krišjānis Valdemārs un Juris Alunāns. Redaktoru vidū bija Indriķis Alunāns, Krišjānis Barons, Jēkabs Zvaigznīte, Ernests Dinsbergs, Kaspars Biezbārdis un Bernhards Dirīkis. Par cenzoru strādāja arī Krišjānis Valdemārs. Tas deva žurnālam zināmu neatkarību no Livonijas un Kurzemes varas iestādēm. No 1863. gada oktobra Krišjānis Barons vadīja redakciju līdz pēdējam numuram 1865. gada jūnijā. Žurnāla beigu iemesli tiek vērtēti dažādi.

Jaunās Pēterburgas Avīzes, kuŗam izdevējs Oskars Rāviņš, bija Sanktpēterburgā izdots liberāldemokratisks latviešu žurnāls kā turpinājums Krišjāņa Valdemāra dibinātajai avīzei. Pēc ražošanas pārtraukšanas revolucionārā 1905. gadā, to uz neilgu laiku atjaunoja 1906. gadā kopā ar pielikumu Purva Mala.

Pirmā pasaules kara gados no 1915. līdz 1918. gadam Oskars Rāviņš atrodas bēgļu gaitās. Tomēr arī prom no Pēterburgas viņš atrod, kur noderīgam būt. Rāviņš darbojas Simbirskas bēgļu komitejā, lai palīdzētu latviešiem atrast dzīves vietu svešumā, sagādāt iztikas līdzekļus, arī pagaidu darbu. Bet visvairāk darāmā, kad beidzies karš, lai nokārtotu latviešu bēgļu atgriešanos dzimtenē. Pēterpilī Oskars Rāviņš atgriezās 1918. gadā, bet Latvijā 1923. gadā. Dzīvoja Rīgā, strādāja Valsts zemes bankā, vairākos notāru kantoros.

Par ieguldījumu avīzniecībā 1927. gadā apbalvots ar III šķiras Triju Zvaigžņu ordeni.

Miris 1929. gada 23. maijā Rīgas 2. pilsētas slimnīcā, kur ārstējās pēc saaukstēšanās pavarī. Apbedīts Pirmajos Meža kapos, Miera draudzes nodaļījumā.

Kā savulaik rakstījis Kārlis Egle, tad “Oskars Rāviņš pats tikpat kā nekā nav rakstījis. Viņš nav bijis arī aktīvs cīnītājs par tautas lietu šī vārda tiešā idejiskā nozīmē.

(Turpinājums 15. lpp.)

TRIMDAS PERSONĪBU PAŠPORTRETI

KĀRLIS ŅEZBERS

Ceļš ir bijis mans mūžs

Dzimis kā kalpa dēls 1914. gada 2. martā Tukuma apriņķa Vecmoku pagasta "Roņos", agri sāku darba gaitas, ganot zosis, cūkas un aitas, vēlāk govīs. Sešus gadus vecs iemācījos lasīt latviski, drīz pēc tam arī vāciski. Kunga mājas bēniņos bija simtiem grāmatu. Driestēja tās lasīt. Taču, kad govīs pāris reizes bija ieskrējušas auzās, vecmāte aizliedza grāmatas ņemt līdzī ganos. Atturēties nevarēju, slēpu pa sējumam aiz gana mēteliša. Reiz noliku sausā caurtekā "Pasaules vēstures" sējumu. Uznāca pēkšņa lietus gāze un grāmata samirka. Manas bēdas bija lielas un patiesas.

Ap 1923. gadu no Sibīrijas kājām mājās pārnāca vectēvs – piektgadnieks, kam bija piespriesta mūža katonga par piedalīšanos Tukuma nemieros. Viņa nostāsti par svešajām zemēm nodarbināja manu prātu tik lielā mērā, ka uz avižu malām un brūnā ietinamā papīra strēmeliem sāku rakstīt dēku romānu par ekspedīciju uz

dienvidjūras salu. Sāku krāt pastmarkas, netikums, no kā neesmu atbrīvojies vēl tagad. Ar pirmo kolekciju nelaimējās – to apēda govīs, kad plāno burtnīciņu biju novietojis blakus gana svārkīem zem krūma. Ai, kā pēc tam ienīdu šo muļķa govi!

Pa tam lāgam vecāki bija izšķirušies. Par tēvu nedzirdēju ilgi, līdz septiņpadsmit gadus vecs nolēmu to uzmeklēt. Atradu Kaltenes ciemā pie Rojas, kur tagad, tikai dažus desmit soļus no jūras, ir viņa kaps. Vienpadsmit gadus mūs saistīja liela draudzība un mīlestība, līdz liktenis atkal izšķīra, šoreiz uz visiem laikiem. Jūra mani valdzināja un iedvesmoja, sevišķi vētrainās naktīs, atstājot iespaidu vēlākos darbos ("Usmas zēnu dēkas", "Sapnis par rozi").

Skolajos ilgi, ar pārtraukumiem turpat trīsdesmit gadus. Sākot ar pamatskolu Tukumā un beidzot ar augstskolu Čikāgā. Skolas gaitas noveda Rīgā, vecajā, lieliskajā pilsētā, kur ļoti iemīloju. Sākumā

Kārlis Ņezbers ar dzīvesbiedri Martu (sēd) un bērniem (no kreisās) Daci, Ziedoni un Mārīti

apmetos pie tēvoča Nordeķos. Nācās izcīnīt vietu zēnu barā, radās pirmie draugi 80. skautu pulciņa rindās. Šo zēnu gaitas attēlotas, nedaudz pārveidotas, jaunatnes romānā "Nordeķieši". Skautos iepazīnos ar āra dzīves romantiku, sevišķi, kad pulciņa vadību pārņēma ģimnazists Ed-

gars Dunsdorfs. Vasaras pagāja, apceļojot Latviju kājām. Šinī laikā skautu mēnešraksts *Ugunskurs* iespiež manus pirmos rakstīņus.

Ķaņa dienests 9. Rēzeknes kājnieku pulkā iepazīstināja ar Latgali un Latgales ļaudīm. Atgriezoties bija sabiezējuši ķaņa mākoņi. Sekoja okupāciju laiki. 1941.

gada 1. maijā noslēdzu mūža derības ar gaujienieti Martu Lapiņu

Bēgļu laiku, pēc smagiem pārgājieniem, bada un briesmām, pavadīju Hanavas D. P. nometnē. Strādāju ilgu laiku redaktora L. Bērziņa vadītajā *Tēvzemē*. Kopā ar grafiķi H. Griceviču un grāmatnieku J. Paucīti nodibinājām apgādu "Gaismas pils", izdodot V. Tomas, Z. Lazdas, J. Miesnieka u. c. autoru grāmatas.

Pēc ieceļošanas ASV radās iespējas mierīgākai dzīvei un rakstīšanai. 1954. gadā iznāk jaunatnes romāns "Usmas zēnu dēkas", 1961. gadā pasaka "Rūķu pasaules ceļojums", romāns "Mana hercogiste". 1961. gadā iznāk arī stāstu un noveļu krājums "Rīgas mozaika", 1963. gadā Goppera fonds godalgo jaunatnes romānu "Nordeķieši". 1964. gadā – romāns "Sapnis par rozi" un stāstu krājums "Dr. Applebija kalpi".

Daudz rakstīts dienas presē, žurnālos un dažādos citos periodiskos izdevumos.

Gricgalietis Oskars Rāviņš un Pēterburgas Avīzes

(Turpināts no 14. lpp.)

Tomēr netieši, ar drošu un veiklu roku izmantodams apstākļus ap sevi [...] viņš ir tik ļoti un labi veicinājis latviešu brīvā gara izpausmi un centienus, vairāk gadus no vietas izdodams cīņas spara pilnās jaunās *Pēterburgas Avīzes* (1901.–1905.), ka viņu allaž labprāt pieminēs mūsu avīzniecības vēsture. Ap *Pēterburgas Avīzēm* pulcējās tā laika labākie un možākie latviešu rakstnieki un sabiedriskie darbinieki, un tur izpaudās brīvs nacionāls gars, izpaudās brīvāk kā Rīgā, kur laikraksti bija padoti bargākai cenzūrai...

Pēc *Pēterburgas Avīžu* izdošanas aizlieguma 1906. gadā Oskars Rāviņš organizēja un izdeva lai-

krakstus *Galvas Pilsētas Avīze*, *Pēterburgas Lapa*, *Pēterburgas Avīžu Cīņa*. Šajā laikā kā izdevējas un redaktore parakstās Oskara Rāviņa māte Jūlija un sieva Olga. Par laikrakstos publicētajiem rak-

stiem 1907.–1908. gadā *Pēterburgas tiesu palātā* Rāviņam piesprieda pusotra gada ilgu cietumsodu, no kuŗa viņš atbrīvots pēc četriem mēnešiem.

Gan Kārlis Egle, gan Antons

Austriņš un vēl citi laikabiedri atmiņās piemin, ka savā laikā Rāviņš bijis tikpat populārs kā viņa izdotā *Pēterburgas Avīze*. Viņi atzīmē, ka lai nu ko, veiklību un izmaņu Rāviņam nevarēja noliegt. Viņu ūtrupēja un denuncēja, bet arvienu tas kaut kā izkūlās cauri. Vēlāk redaktori mainījās vai katru mēnesi, tomēr avīze iznāca un lasītāju tai netrūka. Lielu lomu, protams, spēlēja arī tas, ka avīzei nebija iepriekšējās cenzūras un vispārējais priekšrevolūcijas ideālisms, kam pirmā vietā stāvēja idejiskais noskaņojums un pārējais tika uzskatīts kā blakus lieta.

Antons Austriņš raksta: "Atceros, kad avīze pārcēlās uz Troickas ielu, [...] visi bez graša, nekuri-

nātās telpās gaidīja pārbraucam Rāviņu, kuŗa prombūtne dažreiz vilkās nedēļām...

Vēlāk, kad vairs nevarēja samaksāt pasta izdevumus un arī kantorī aprūka darbinieku, Rāviņš pats brauca ar avižu maišiem uz Rīgu, kur tās ķertin izķēra. Reiz piektā gada rudenī sastapu izdevēju Tērbatas ielā 7 pie avižu maisa un lūdzu izmaksāt honorāru. "Cik jums nākas?" prasīja Rāviņš. "Septiņi rubļi". Bez liekas runas izmaksāja uz vietas...

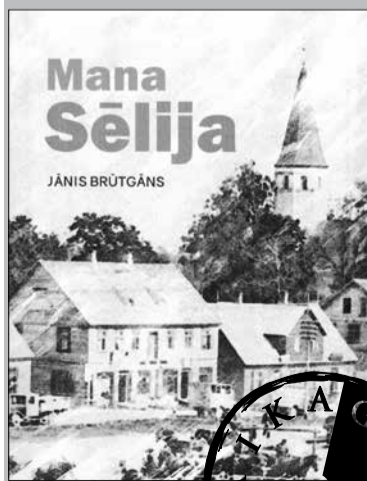
Tuvākus Rāviņa raksturojumus var atrast Blaumaņa vēstulēs (Kopotī raksti XI.) un sevišķi spilgti viņš notēlots Andrieva Niedras stāstā "Viktors Karlovičs" (*Latvis*, 1926. 1276.—1299. nr.).

Savukārt pats Oskars Rāviņš vēstulē Antonam Austriņam 1926. gadā raksta: "Šodien 25 gadi, kopš *Pēterburgas Avīzes* sāka iznākt. Šo gadījumu garām palaist nevaru, lai gan [...] atrodos slimnicā... Blaumaņa vārdi izteikti aprakstā "Velna saruna ar nāvi": "velns aizgāja nosmirdēdams" piepildījās atkal 14. XII. 26., kad velna mašina-automobilis, gribēdams panākt manu nāvi, ar visu joni drāzās man vīrsū [...] apgāza gan, bet Rāviņš dzīvs kā dzīvs!!! Var vajāt mani kā grib; tomēr palieku pie saviem uzskatiem un arvien kliegšu pilnā balsi: *Pēterburgas Avīzēm* ir un paliek nenoliedzami lieli nopelni visā latvju tautā!! Tani laikā tāds laikraksts pirmais vienīgais bez cenzūras bija nepieciešami vajadzīgs, lai varētu drošu un skaidru vārdu runāt.

Pēterburgas Avīzes – augšamcelšanās zvans, kuŗš ievadīja jaunu cēlienu latvju tautas vēsturē! [...] Visā augstcienībā no visiem aizmirstais Oskars Rāviņš."

Grāmatas Jums piesūtīs pa pastu (t.sk. pasta izdevumi).

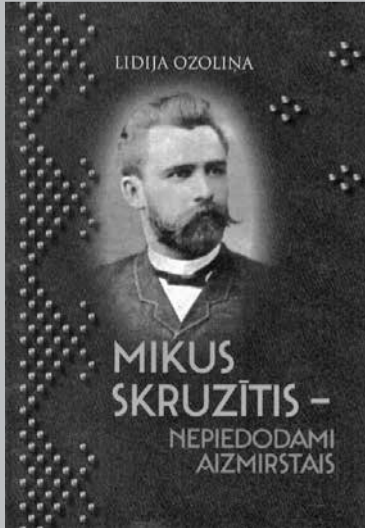
Rakstiet Inesei Zaķis 6051A Sun Blvd #604, St. Petersburg, Florida 33715

Jānis Brūtgāns.
MANA SĒLIJA

Grāmatas autors Dr. med. vet. Jānis Brūtgāns dzimis Sēlijā un dzimtā novada vēsturi, kultūru, dižos novadniekus Veltu Tomu un Jāni Jaunsudrabiņu godājis visu mūžu. Autors, stāstot savas bērnības atmiņas, uzzīmē bagātīgu un autentisku Sēlijas dzīves ainu aizv. gs. 30. – 60. gados

35,– USD

Lidija Ozoliņa.
MIKUS SKRUZĪTIS –
NEPIEDODAMI
AIZMIRSTAIS

Grāmata ir par dižo Sēlijas dēlu, spožu, bet piemirstu jaunalivieti Miku Skruzīti un viņa laikabiedriem. Mikus Skruzīša darbs "Sēļi, Kurzemes augšgala senči" ir pirmais un augsti novērtētais pētījums par Sēliju un tās ļaudīm. Viņa dzīve un sabiedriskā rosība jau 19.gs. vidū pieteica sēļu zemi kā novadu ar senu un bagātīgu kultūru, savām tradīcijām un tiesībām uz savu identitāti.

35,– USD

Centrālajai vēlēšanu komitejai – 100

CVK aicina dalīties atmiņās par vēlēšanu vēsturi

2022. gada 20. jūlijā apritēja 100 gadu kopš Satversmes Sapulce "Valdības Vēstnesi" paziņoja, ka 1. Saeimas vēlēšanu vadīšanai ir nodibināta Centrālā vēlēšanu komisija (CVK). Atzīmējot dibināšanas simtgadi, Saeimas vēlēšanu gadā CVK aicina ikvienu dalīties atmiņās par iestādes vēsturi, vēlēšanu pieredzi un iedvesmot citus izmantot iespējas, ko sniedz brīvas un demokratiskas vēlēšanas. Kārtējās, 14. Saeimas vēlēšanas gaidāmas jau 1. oktobrī.

Daloties sociālo tīklu vietnēs, aicinām izmantot mirkļbirku "#CVK100" un "VēlēšanuDiena" un paust savas pārdomas, atmiņas, ierosinājumus jebkāda formātā, kas šķiet piemērots – teksts, attēls, zīmējums, karikatūra, foto, video, balss ieraksts vai cits.

"Gan pirms simt gadiem, gan šodien nemainīgas ir mūsu vērtības – demokrātija, brīvība un godīgas vēlēšanas. Gadu gaitā iestādē ir uzkrātas profesionālas zināšanas un pieredze, kas ļāvuši nodrošināt vēlēšanu likumu vienveidīgu un pareizu piemērošanu, procesu atklātību un caurspīdīgumu, vienlīdzības principu, kā arī sekmēt ikviena vēlēšanas iespējas sev ērtā veidā piedalīties vēlēšanās, tautas nobalsošanās un parakstu vākšanās. Gatavošanās vēlēšanām ir nepārtraukts process. Laikmeta un sabiedrības pieprasītās pārmaiņas ienāk arī vēlēšanu procesos, tādēļ kopā ar sadarbības partneriem jāturpina attīstīt un pilnveidot vēlēšanu sistēmu, stiprināt CVK, lai tā

spētu profesionāli un sabiedrības interesēs īstenot savu pamatuzdevumu – nodrošināt brīvas un godīgas vēlēšanas Latvijā," saka CVK priekšsēdētāja Kristīne Bērziņa.

Jau pirms simt gadiem CVK vadīja vēlēšanas visā valstī, izdeva nepieciešamos rīkojumus un instrukcijas, lai sekmētu vienveidīgu un pareizu vēlēšanu nosacījumu ievērošanu, pārraudzīja pašvaldību vēlēšanu komisiju un vēlēšanu iecirkņu komisiju izveidošanu un darbu, nodrošināja vēlēšanu materiālu izgatavošanu, apkopoja vēlēšanu rezultātus, informēja vēlētajus par vēlēšanu nosacījumiem. Iestādes pastāvēšanas laikā sarīkotas 13 Saeimas vēlēšanas un četras Eiropas Parlamenta vēlēšanas. Noorganizētas 12 tautas nobalsošanas un vairāk nekā 50 parakstu vākšanas kampaņas. Pirmās brīvvalsts laikā CVK pašvaldību vēlēšanu rīkošanā nebija tieši iesaistīta, bet pēc valsts neatkarības atjaunošanas notikušas astoņas pašvaldību vēlēšanas un vairākas ārkārtas vai atkārtotas vēlēšanās kādā no pašvaldībām.

Pirmais CVK priekšsēdētājs no 1922. līdz 1934. gadam bija Latvijas sabiedriski politiskais darbinieks, Saeimas deputāts, Ministru prezidents un Valsts statistikas pārvaldes direktors **Mārgers Skujenieks**. Sākotnēji CVK sastāvā bija astoņi locekļi, no kuriem sešus ievēlēja Satversmes Sapulce, vienu iecēla Satversmes Sapulces prezidents un vēl vienu ievēlēja

Senāts.

Pēc Latvijas neatkarības atjaunošanas CVK tika izveidota 1992. gadā, un par tās priekšsēdētāju kļuva **Atis Kramiņš** (1993 – 1997). Pēc tam ilgus gadus iestādi vadīja **Arnis Cimdars** (1997 – 2019). Pašlaik CVK priekšsēdētāja ir **Kristīne Bērziņa**, pirmā sievietē šajā amatā. CVK sastāvā mūsdienās ir deviņi locekļi, no kuriem priekšsēdētāju un septiņus locekļus ievēlē Saeima, bet vienu

Mārgers Skujenieks

locekli no tiesnešu vidus – Augstākā tiesa savā plēnumā.

CVK ir neatkarīga valsts iestāde, kuŗas darbībā svarīgākais ir brīvība, tiešs, aizklātu un vienlīdzīgu vēlēšanu, tautas nobalsošanu un parakstu vākšanu organizēšana un vadīšana, kā arī tie-

Centrālā vēlēšanu komisija

Atis Kramiņš

Kristīne Bērziņa

sību aktos noteiktās kompetences robežās – piedalīšanās likumu ierosināšanā un Eiropas pilsoņu iniciatīvu nodrošināšanā.

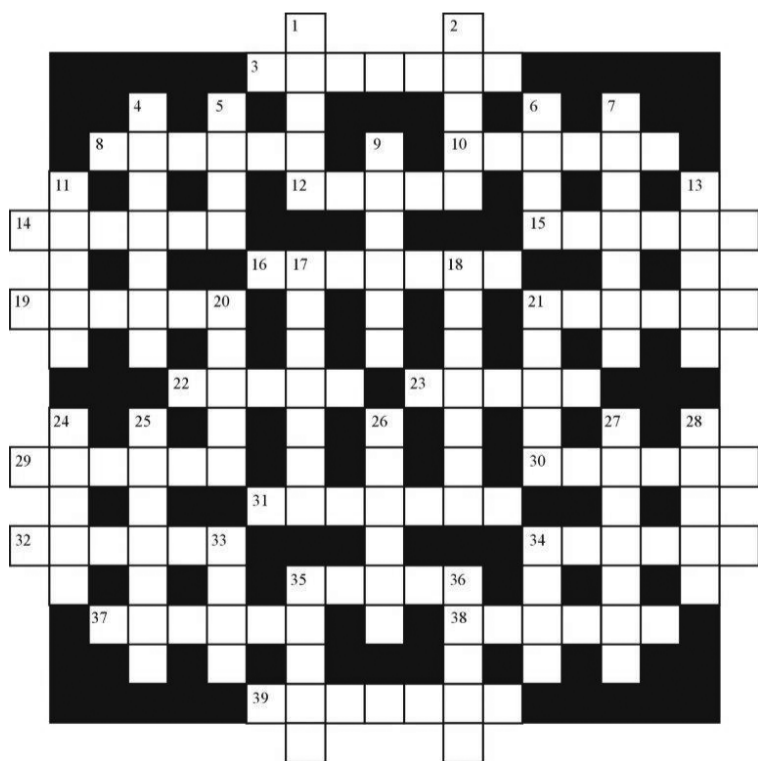
CVK galvenie uzdevumi ir nodrošināt vienveidīgu un pareizu vēlēšanu, tautas nobalsošanu un likumu ierosināšanu regulējošo tiesību aktu piemērošanu, pieņemt lēmumus, izdot rīkojumus un izstrādāt instrukcijas vēlēšanu, tautas nobalsošanu un likumu ierosināšanu sagatavošanai un norisei, noteikt valsts piešķirto naudas līdzekļu sadalījumu pašvaldību vēlēšanu komisijām un vēlēšanu iecirkņu komisijām,

informēt vēlētajus par vēlēšanu un tautas nobalsošanas kārtību, īstenot citus ar vēlēšanu, tautas nobalsošanu un parakstu vākšanu sarīkošanu saistītus pienākumus. Tāpat komisija koordinē un vada pašvaldību vēlēšanu komisiju un vēlēšanu iecirkņu komisiju darbu un veic komisiju locekļu un darbinieku mācības. Sadarbībā ar citām institūcijām CVK iesniedz priekšlikumus normatīvo aktu un vēlēšanu kārtības pilnveidošanai.

Laura Krastiņa,
Centrālās vēlēšanu komisijas
pārstāve

KRUSTVĀRDU MĪKLA

Sastādījis KĀRLIS PĒTERSONS

Līmeniski. 3. Konditorejas izstrādājums. 8. Kontakti. 10. Patoloģiski izaugumi uz gļotādas. 12. Fizikāls lielums. 14. Izturīga viskozes šķiedra. 15. Tehniskas sistēmas elements. 16. Ļoti smalkas nianse. 19. Zaķu dzimtas dzīvnieks. 21. Ķirbju dzimtas augs ar saldiem, aromātiskiem augļiem. 22. Vakcinācija. 23. Sena tilpuma mēr-

vienība. 29. Viriešu balss. 30. Sporta sacīkšu sākuma moments. 31. Organisko skābju atvasinājums. 32. Auduma krāsošanas paņēmieni. 34. Būtība, jēga. 35. Gatve. 37. Caurspīdīgs materiāls. 38. Citronmētra. 39. Priekšmets, kam tiek piedēvētas pārdabiskas īpašības pasargāt tā īpašnieku no nelaimēm, slimībām, arī nest laimi.

Stateniski. 1. Iedobums krāsns mūrī. 2. Skatuves deģa. 4. Plekstu dzimtas zivis. 5. Ādas kroka vēdera vidū. 6. Kalni Eiropā. 7. Likne, kas plaknē veido lokus ap vienu un to pašu punktu vai asi. 9. Lielupes satekupe. 11. Piena produkts. 13. Ciemats Salaspils novadā. 17. Kaprifoliņu dzimtas krūmi, retāk koki. 18. Izstarotāji. 20. Stiprs gaisa piesārņojums. 21. Plāni portfeli bez roktura. 24. Senas. 25. Maza, žāveta vīnoga bez kauliņiem. 26. Kāpnes. 27. Stumbra sukulenti. 28. Ierīce transportlīdzekļu vadīšanai. 33. Lokveida pārsegums. 34. Priežu mežs. 35. Aizdusa. 36. Profesija, arods.

Krustvārdu miklas (Nr.27) atrisinājums

Līmeniski. 4. Putra. 5. Susuri. 7. Madara. 10. Rapši. 11. Kamene. 12. Nieres. 13. Patiesa. 16. Kaijas. 19. Rumaks. 22. Izsāpēt. 23. Bietes. 24. Ķekars. 25. Piekars. 26. Seklas. 28. Melase. 30. Kriksis. 35. Kakadu. 37. Kazene. 38. Drisa. 39. Steiga. 40. Vafele. 41. Valka.

Stateniski. 1. Spireja. 2. Stepe. 3. Paminas. 5. Sūkumi. 6. Sams. 8. Abra. 9. Austrā. 14. Tosteri. 15. Elpvads. 17. Alise. 18. Aleja. 20. Upene. 21. Korts. 27. Krūkas. 29. Astore. 31. Raudava. 32. Iekavas. 33. Akne. 34. Pele. 36. Cikls.

BRĪVĀ LATVIJA

JOPROJĀM INFORMĒ, IZGLĪTO, IZKLAIDĒ

Pasūtīniet digitālo laikrakstu ŠEIT:

www.brivalatvija.lv/abone-interneta

vai maksājiet bankā SIA VESTA-LK kontā:

AS SEB banka, kods UNLALV2X,

Konta nr.: LV80UNLA0050016243516

ar piezīmi "BL abon" un norādot vārdu, uzvārdu, e-pastu un mājas adresi

Ik nedēļu izlasīsit Jums svarīgu informāciju labā latviešu valodā.

Abonementa maksa:

- par 12 mēn. (48 nr.) EUR 55 (550 SEK)
- par 6 mēn. EUR 30 (300 SEK)
- 1 nedēļu EUR 2 (20 SEK)

Par reklāmu un sludinājumiem sazinieties ar redakciju

Rīgā, Ģertrūdes ielā 27, LV-1011,

e-pasts: redakcija@brivalatvija.lv,

tāl.: +371 67326761 vai +371 29439423

SPORTS

Lina Mūze ierakstās
šķēpmetēju top10

Lina Mūze ASV izcīnīja sesto vietu pasaules čempionātā, kas ir Latvijas vieglatlētes labākais sasniegums augstākā līmeņa sacensībās. Arī nevienai citai Latvijas šķēpmetējai pasaules čempionātos iepriekš nebija izdevies iekļūt sešinieka. Veiksmīgākajā metienā Mūze sasniedza 61,26 metrus, kas viņai ļāva pirmo reizi karjērā pasaules čempionātos tikt top10 sarakstos.

Pirmajā metienā Mūzes šķēps iedūrās zemē tuvu 60 metru atzīmei – sasniegti 59,83 metri. Pēc pirmās metienu serijas Latvijas sportiste ierindojās piektajā vietā. Otrās metiens Līnai netika ieskaitīts un kopvērtējumā viņa atkāpās uz septīto pozīciju. Arī trešajā mēģinājumā Mūze pie ieskaitīta rezultāta netika un atkāpās uz astoto vietu, bet ar to pietika, lai nodrošinātu iespēju veikt vēl trīs metienus. Labs ceturtais mēģinājums ar rezultātu 61,26 metri ļāva Līnai tobrīd pakāpties uz sesto vietu. Abi pēdējie mēģinājumi Mūzei neizdevās un netika ieskaitīti, bet vietu sešinieka viņa saglabāja, nopelnot arī 7000 dolāru naudas balvu.

Iepriekš labākais sasniegums Latvijai pasaules čempionātos šķēpmešanā dāmām bija Sintas Ozoliņas-Kovalas septītā vieta 2015. gadā. Savukārt Mūzes reķinā pasaules čempionātos iepriekš bija 14. vieta (2013. gadā) un 27. vieta (2019). Iepriekš kvalifikācijā Mūze sasniedza 10. vietu un iekļuva 12 finālistu vidū. Kvalifikācijā sasniegtie rezultāti finālā gan vairs neko neizšķīra.

Lina Mūze ir apmierināta ar pasaules čempionātā izcīnīto sesto vietu, lai arī tehniski ne viss sportistei izdevās. Mūze sarunā ar Latvijas Radio atzina, ka viņas sezonā labākais rezultāts būtu nodrošinājis godalgotu vietu, taču gūtais karjērā augstākais panākums pasaules mērogā stiprinājis viņas pārliecību par sevi pirms nākamajiem startiem.

Pasaules čempiones titulu saglabāja austrāliete Kelsija Lī-Bārbere, kuŗa šķēpu aizmeta 66,91 metru un sasniedza sezonā

labāko rezultātu pasaulē. ASV čempione Kara Vingere ar rezultātu 64,05 metri nodrošināja sudraba medaļu, savukārt japāniete Haruka Kitaguchi nopelnīja bronzu ar 63,27 metrus tālu metienu.

Pasaules čempionātā kvalifikāciju nepārvarēja Latvijas šķēpmetēji Patriks Gailums un Rolands Štrobinderis, sasniedzot attiecīgi 13. un 15. vietu. Gailums cīņā par finālu palika pirmais aizsvītras. Abiem Latvijas šķēpmetējiem mazliet pietrūka līdz 80 metru atzīmei, ar ko praktiski pietiktu tikšanai finālā. Gailums debijā pasaules čempionātā sasniedza 79,66 metrus, bet pieredzējušajam Štrobinderam veiksmīgākajā metienā šķēps aizlidoja 79,39 metrus.

Labāko rezultātu kvalifikācijā sasniedza pašreizējais čempions Grenādas šķēpmetējs Andersons Pīterss, kam izdevās 89,91 metru tāls metiens. Lai tiktu 12 finālistu vidū, vajadzēja sasniegt vismaz 80,03 metrus.

Gailums startēja otrajā grupā, sasniedza 75,49 metrus pirmajā mēģinājumā, bet nākamais metiens izdevās tikai mazliet tālāks – 75,63 metri. Trešajā piegājienā sekoja labākais rezultāts, ar ko gan arī bija par maz tikšanai finālā. Patrikam šosezon izdevies sasniegt personisko rekordu ar rezultātu 83,65 metri, tādēļ cerības uz finālu bija pamatotas.

Soļotājs Arnis
Rumbeniekis

pēdējais no Latvijas vieglatlētēm startēja pasaules čempionātā ASV un ieguva 37. vietu 35 kilometru soļošanas distancē.

Arnis Rumbeniekis

Itālietis Masimo Stano izcīnīja zelta medaļu pirmo reizi pasaules čempionātā iekļautajā distancē, finišējot pēc divām stundām, 23 minūtēm un 14 sekundēm. Pērn Stano uzvarēja Tokijas olimpiskajās spēlēs 20 kilometros, bet pasaules čempionātā koncentrēja spēkus garākajai distancē.

Parīzes Olimpiskajās
spēlēs vieglatlētikā
skriešanas disciplīnās
ieviesīs gandarījuma kārtu

Starptautiskā vieglatlētikas jumtorganizācija World Athletics 25. jūlijā informēja par izmaiņām 2024. Parīzes olimpisko spēļu sacensību formātā, daļā individuālo skriešanas disciplīnu ieviešot gandarījuma kārtu. Jaunais sacensību formāts paredz iespēju gandarījuma kārtā startēt dalībniekiem, kuŗi pirmajā kārtā nebūs nodrošinājuši tikšanu pusfinālā. Vairs nebūs spēkā līdzšinējā sistēma, kas pēdējās vakances iekļūšanai nākamajā kārtā noteica pēc sasniegtajiem rezultātiem visu dalībnieku kopvērtējumā. Gandarījuma kārtu paredzēts ieviest 200 metru līdz 1500 metru distancēs. Gandarījuma iespēja būs arī barjerskriešanas distancēs, bet netiks ieviesta 100 metru sprintā.

World Athletics prezidents Sebastjans Ko paskaidroja, ka lēmums par izmaiņām, kas nodrošinās vieglatlētikai plašāku publicitāti, pieņemts pēc konsultācijām ar sportistiem un raidorganizācijām. “Mēs uzskatām, ka tas šajās disciplīnās ļaus padarīt sportistiem konkurenci tiešāku un veicinās fanu un raidorganizāciju interesi,” paskaidroja Ko. Lēmumu par izmaiņām jau apstiprinājusi World Athletics padome.

Tour de France:
Skujiņš 62.,
Neilands – 79. vietā

Dānijas riteņbraucējs Jonas Vingegords Parīzē triumfēja prestižajā daudzdienu velobraucienā “Tour de France”. Pēdējā posmā ātrākais bija beļģis Jaspers Filipsens, arī Latvijas riteņbraucējiem finišējot lielajā grupā. Sacensības Elizejas laukos beidzās ar 115,6 kilometru gaŗu posmu, kuŗa pirmajā pusē bija viens ceturtais kategorijas kāpums.

Vingegords (Jumo Visma) uzvaru velobrauciena kopvērtē-

jumā praktiski jau bija nodrošinājis pirms pēdējā posma, jo kopvērtējumā pār slovēni Tadeju Pogačaru (UAE), kuŗš bija dāņa tuvākais sekotājs, viņam bija iekrāts vairāk nekā trīs minūtes liels pārsvars, bet pār trešo vietu, kuŗu ieņēma Geraints Tomass no Lielbritānijas (Ineos Grenadiers), Vingegordam bija vairāk nekā astoņu minūšu pārsvars. Vingegords noslēdza pēdējo posmu 75. vietā, taču tas neliedza viņam triumfēt braucienā. Otro vietu kopvērtējumā saglabāja Pogačars, kuŗš noslēdzošajā braucienā izcīnīja 20. vietu, bet labāko trijnieku noslēdza Tomass.

Lielā grupa finišēja divās stundās 58 minūtēs un 32 sekundēs. Arī Latvijas riteņbraucēji finišēja lielajā grupā. Neilands (Israel – Premier Tech) ierindojās 31. pozīcijā, bet par vienu vietu zemāk bija Toms Skujiņš (Trek-Segafredo). **Kopvērtējumā Skujiņš velobraucienā noslēdza 62. vietā, bet Neilands ieņēma 79. vietu.**

Pasaules kausa izcīņas posmā konkurā. Pēc starta sarunā ar Latvijas Televīziju Neretnieks pauda, ka ir apmierināts ar savu sniegumu. “Ļoti labi, apmierināts esmu,” teica sportists, skaidrojot, ka viņam ir spēcīgs zirgs, kam grūti konkurēt ar ātrākiem sāncensiem.

“Šis bija viegls treniņš pirms pasaules čempionāta,” sacīja Neretnieks. Pasaules čempionāts no 6. līdz 14. augustam notiks Dānijā. Sportists arī piebilda, ka pasaules čempionātā būs lielāki šķēršļi, kas dod priekšrocību Neretniekam un viņa zirgam Valūram.

(Turpināts 20. lpp.)

Neretnieks izcīna
bronzu Rīgas
pasaules kausa
posmā konkurā

Kristaps Neretnieks izcīnīja trešo vietu Rīgā notiekošajā

PĀRDOD

Īpašums Jēkabpils centrā.
Cena 50 000 EUR.
Tāl. +371 29949052.

MATISS KUKAINIS

ADVOKĀTS AR TIESĪBĀM ASV UN LATVIJĀ.

- Mantošana.
- Īpašuma pirkšana un pārdošana.
- Meža apsaimniekošana un pārdošana.

Valņu iela 3, Rīga, LV-1050
e-pasts: matiss@ska.lv
+371 28390346

PĒRK DZĪVOKĻU NAMU

- **Pērk daudzdzīvokļu namu vai tā daļu Rīgā;
- **Namu apsaimniekošana, juridiskie pakalpojumi;

A.Batarags 201-788-5315 (NJ)

abatarags@optonline.net

A.Padegs 845-462-3317 (NY)

apadegs@optonline.net

IZDEVĪGI APDROŠINĀJUMI

LRFA.org
215.635.4137

Veselības | Medicare | Dzīvības | Ceļojumu

LATVIAN AMERICAN SHIPPING LINE

Kravas pārvadājumi starp ASV un Latviju!

Visāda veida kravas sūtījumi: **pārcelšanās** (uz vai no Latvijas), **jūras transports, gaisa kravas** un arī naudas pārsūtījumi (caur Baltic Financial Services).

Sīkāka informācija atrodama LASL mājas lapā, paciņu nodaļā: www.lasl.com vai zvanot: 973 744 6565.

Pieņemsim paciņas un grāmatu sūtījumus iestādēm, kā arī komerciālos un personīgos sūtījumus. Lūdzam iepriekš pieteikt lielāka apmēra sūtījumus! Ievērosim sabiedriskās attālinājuma normas, lai nevienam nebūtu jābaidās mūs satikt pie mantu nodošanas!

MĀRIS
BRANCIS

Zemgales ainavas atklājējs Aleksandrs Romans

Edvarda Šmite. "Aleksandrs Romans. Ceļš uz tālo pili." Intas Sarkanē dizains un makets. Neputns, Rīga, 2022. 159. lpp.

Šis monogrāfijas iznākšanu gaidīju ar īpašu nepacietību vairāku iemeslu dēļ. Kopš studiju laikiem Latvijas Mākslas akadēmijā nez kāpēc man bija ļoti tuvs Aleksandra Romana diplomdarbs "Iesvētību diena". Patika saulainā diena, kuŗā attēlotas iesvētību procesijas dalībnieces, tikai jaunkundzes, baltos tērpos. Priekšplānā zaļumos sēž vecas māmiņas, kuŗas noraugās gājienā. Pamanīju abas sievietes vērotājas sava laika svētku tērpos un 20. gadsimta sākuma kuplajās frizūrās, kas tik raksturīga bija arī Aspazijai, un kungs pašā labajā malā, iespiests zem koka lapotnes.

Glezna šķita kā sena atblāzma no vecāku jaunības, kad liela vieta ikviena cilvēka dzīvē bija ierādīta baznīcai, ienesot ikdienā garīgu ietvaru. Mākslas vēstures apcerējumos Aleksandram Romanam bija ierādīta visai pieticīga vieta, aprobežojoties ar dažiem darbiem – "Ainavu ar jātnieku" (1910), "Smaidošo meiteni" (ne vēlāk par 1904). Kad pētīju profesora Jāņa Roberta Tillberga daiļradi, atklājās, ka Aleksandrs Romans ir viņa draugs, strādāja kopā žurnālā *Svari* un pat pozēja draugam, kad viņš gleznoja altārgleznu Jelgavas Nikolaja baznīcai.

Vēlāk mākslinieks pietuvojās tādēļ, ka dzīves pēdējos gadus strādāja par pedagogu Jāņa Priedes meiteņu ģimnazijā. Jelgava viņam bija pēdējā vieta, kuŗu skatīja viņa skaidrās acis. Jelgava tagad ir manas dzīves

centrā, tādēļ viss, kas saistās ar šo pilsētu, man ir īpaši būtisks.

Trešais iemesls šim gaidām bija pati autore, kuŗa pēdējos gados pievērsusies mazāk izpētītiem māksliniekiem, kā Johans Heinrichs Baumanis, Jūlijs

Feders, Kārlis Hūns. Visi šie pētījumi izceļas ar dziļumu, inteliģenci, vēstures procesu pārzināšanu, stāstījuma atraktivitāti.

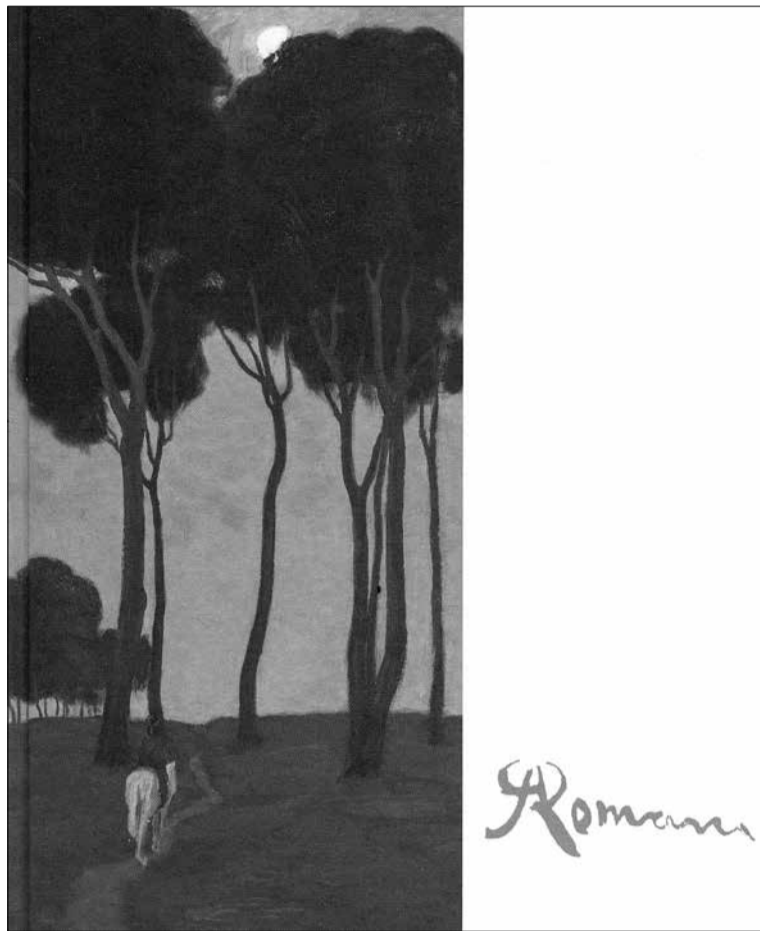
Kad nu beidzot Edvardas Šmites pētījums ir ieguvis grāmatas formu un iespējams to izlasīt, atklājās ārkārtīgi interesants dzīves stāsts. Turklāt izrādās, ka privātkolekcijās atrodamas arī citas gleznas, par kuŗām droši vien daudziem nebija ne mazākās nojausmas. Apbrīnojami ir tas, ka joprojām ir iespējams atrast tik daudz faktus un notikumus, kaut arī pagājuši vairāk kā simt gadu. Protams, ir jāpēta ne tikai mākslinieka personība un daiļrade, bet arī laikmets un garīgais lauks, kuŗā viņš dzīvojis un darbojies. Un vēl, to pierāda cienījamā mākslas vēsturniece, nepieciešama arī intuīcija un fantāzija.

Monogrāfijas autore lēnām un skrupulozi izseko Aleksandra Romana dzīves gaitām, cik nu ir izdevies atrast. Tā uzzinām, ka Romani bija bagāti Zemgales saimnieki, kuŗi Iecavas pagasta dzīvē teica savu vārdu. Viņu tuvākais kaimiņš, kad ģimene no Dumpju mājām pārcēlās uz Dāzēniem, bija Liekna "Billēs" (tagad "Billītes"). Tādēļ Edvarda Šmite vietām lietpratīgi citē "Straumēnus", tā paverot lasītājam

plašāku izpratni par šo romānu kā par Zemgales saimnieku dzīves prasmīgu un pamatotu attēlojumu.

Tālāk citējot Pāvilu Gruznu un citus, izsekojam Aleksandra dzīves gaitām Pēterburgā un studijām Ķeizariskajā Mākslas akadēmijā. Īpaša uzmanība pievērsta diplomdarbam. Te uzzinām, ka tas tika gleznots Johana Valtera darbnīcā Jelgavā un ka tam ir saistība ar simbolismu un jūgendstilu. E. Šmite paveŗ kādu mazzināmu A. Romana daiļrades lappusi – viņa ilustrācijām Nikolaja Gogoļa stāstiem, kas šobrīd ir īpaši aktuāli kaŗa dēļ Ukrainā.

Atgriezies dzimtajā pusē, mākslinieks apmetās Jelgavā, kur Priedes ģimnazijā aizritēja viņa mūža pēdējie gadi. Aleksandrs Romans nomira Kristus vecumā – dzīves 33. gadā. Viņš tikai sevi pieteica latviešu mākslā, tomēr bez viņa, kā atzīmē monogrāfijas autore, "Aleksandra Romana skats uz šo grezno mozaīku nebūtu pilnīgs". Vēl jāuzsver, ka mākslinieks viens no pirmajiem savās nelielajās ainavu studijās atklāja Zemgales plašumu varenību un monumentālismu, arī poētismu. Pēc viņa laikam tikai Mārcis Stumbris iedziļinājās un saprata Zemgales ainavas vietu latviešu mākslā.

TRIMDAS SLAVENĪBU PAŠPORTRETI

Arnolds Lūsis

Jau kopš bērna dienām esmu bijis grāmatu draugs. Pazīstamā grāmatu krājēja Misiņa bibliotēka, kas atradās Lejasciemā, pašā Tīrzas krastmalā, zēna gados bija mana mīļākā uzturēšanās vieta. Tur no lielā bibliogrāfa māsas, kas pārzināja nelielo bibliotēku un veikalu, es nopirku savu pirmo grāmatu.

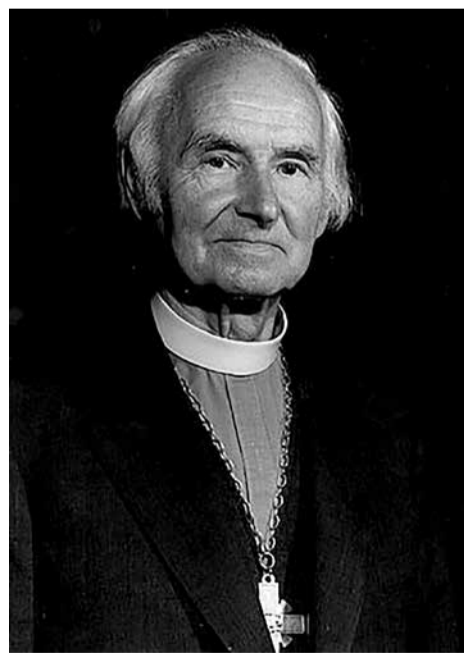
Kad 1922. gadā kādā rudens naktī nodega māja, kuŗā grāmatu krātuve bija iekārtota, arī es pats jutos tukšs un izdedzis – bija gājusi bojā kāda teiksmaina pasaule.

Grāmata un maksšķere – ar tām saistās jauno dienu skaistākās atmiņas.

Par to, ka arī es pats kādreiz varētu vingrināties rakstīšanas mākslā, nedomāju par ģimnazista gados, kad Rīgā sēdēju vienā solā ar Leonīdu Breikšu. Man toreiz likās, ka esmu šai ziņā ļoti neapdāvināts. Reiz, aizstājot mūsu parasto latviešu valodas skolotāju, klasē ienāca Vilis Plūdons. Gadījās, ka man, atsakot uzdevumu, vajadzēja deklamēt kādu dzeju. Lielais dzejnieks brīdi klausījās... tad viņa vaigs aizvien vairāk satumsa, un mani atsēdināja viņa bargais spriedums: "Jaunekli, jums nav nekādas sajēgas par to, kas ir dzeja!"...

Jāatzīstas, ka sāku rakstīt tikai tad, kad trūkums mani piespieda to darīt. Studentam jau vienmēr

vajaga naudas. Reiz, akadēmiskā žurnāla *Universitas* redaktors ieminējās, vai es nevēlētos rakstīt teātra kritikas? Viņš esot ievērojis, kas es bieži apmeklējot teātra un operas izrādes. Protams, biju ar mieru! Teorētisko zināšanu šai laukā man trūka. Bet kritiku taču

Arnolds Lūsis

katrs var uzrakstīt! Un, laikam, dažas kritikas man arī tīri labi izdevās. Tā radās ierosme, palāvība. Mēģināju rakstīt apceres – ievadrakstus svētkiem baznīcas gadskārtā. Aiznesu kādu rakstu *Brīvajai Zemei*. Redaktors Jūlijs

Druva bija atturīgs. Negribēja manuskriptu nemaz ņemt pretim. Vai tad es nezīnot, ka viņiem ievadrakstus baznīcas svētkos dodot mans profesors Teoloģijas fakultātē – Alberts Freijs? Jā – to es zināju. Tāpēc apgriezios un gāju prom. Trepēs mani panāca

izsūtāmais zēns. Lai tomēr atstājot manuskriptu. Redaktors solījies izlasīt. Pēc pāris dienām mans raksts bija iespiests.

Pēc gada biju iekārojis savu cienījamā profesora vietu, ne vien *Brīvajā Zemē*, bet arī *Rītā* un *Tēvijas Sargā*. Ceru, ka cienījamais teologs un Dieva kalps man šo rīcību ir piedēvis.

Laikraksta redakcijā satiekoties ar rakstniekiem, sāku arī pats mēģināt kaut ko radīt dzejā un stāstniecībā. Vairākus stāstus, kam vielu biju atradis manas dzimtas pagātnē – iespieda *Brīvā Zeme, Tēvijas Sargs*. Laiku pa laikam iespieda arī kādu manu dzejoli.

1935. gadā Rīgas radiofonā notika pat manu dzeju pusstunda. Bet – gadiem aizejot, es atskārtu, ka ne dzejā, ne stāstniecībā man nav ko teikt. Tā iecerētā dzeju grāmata vēl šodien glabājas ma-

nuskriptā. Arī pirmais, gandrīz jau pabeigtais romāns sadega Erlangenas bēgļu nometnes krāsnī. Jūlijs Druva to bija veltī izvadājis līdz, cerēdams, ka vēlēšos darbu turpināt.

Rakstīšanu pavisam atmetst tomēr neesmu ne gribējis, ne varējis. Esmu tikai ieslēdzies šaurākās aprisēs. Mani vienmēr ir saistījusi dievišķā mirdzuma un bezgala dziļu ciešanu apstārotā Jēzus dzīve... varbūt tāpēc, ka viņš ir bijis visu laiku lielākais trimdinieks. Tāpēc esmu mēģinājis uzrakstīt grāmatu par šo tematu; grāmata iznāca 1964. gada rudenī – m tā saucas: "Redziet, kāds cilvēks – kāds Dievs!" Zināmā mērā radniecīgs ir arī agrākos gados publicētās grāmatas: "Tā Kunga svētītie" (1961) un "Cilvēki, ko Jēzus sastapa savā ceļā" (1962).

1949. gadā Vācijā Luterāņu Vispasaules federācija izdeva manas "Leģendas"; šī grāmata nav nekad pārdota – tā izdalīta kā dāvana izceļotājiem. 1963. gadā – pēc divdesmit gadu apritēšanas – otrreiz tika izdota manis sakārtotā reliģiskās lirikas antoloģija "Mūžība".

Pieskaitot šim grāmatām vēl pāris simtus dzeju un garīgu dziesmu, dažas raidāmlugas radiofonam un samērā daudzus ievadrakstus laikrakstiem – būšu, laikam, atzīmējis visu, ko nepilnos

trīsdesmit gados esmu paveicis.

Ja kādam interesētu ziņas par manu dzīves gājumu – tad te tās būs.

Esmu dzimis 1908. gada 30. decembrī Ēveles draudzē – pašā Gaujas krastmalā. Mana dzimšana tomēr reģistrēta Jaunpiebalgas baznīcas grāmatās, jo tur – jau kopš četriem gadsimtiem – manai dzimtai piederēja Lielkanādžu mājas. Jāpiezīmē, ka mani senči vienmēr ar lielu sīkstumu cīnījušies pret svešiem kakla kungiem. 1690. gadā tie par muižnieku nodarītām pārestībām iesnieguši sūdzību Zviedrijas karalim Kārlim XI – un viņu priekšzīme skubinājusi arī citus Piebalgas zemniekus meklēt ķēniņa aizsardzību...

Mans tēvs bija "ūdens policists" – Gaujas un tās pieteku pārraudzītājs. Laikam arī tāpēc arī esmu iemīlojis ūdeņus un vientulību...

1928. gadā beidzu Rīgas pilsētas 1. ģimnaziju, un 1934. gada ziemā – Latvijas Universitātes Teoloģijas fakultāti. Pēc universitātes beigšanas strādāju par mazpulku mācītāju un ideoloģiskās nozares vadītāju; kaŗa gados aizgāju uz Aizkraukles draudzi, un no turienes sākās bēgļu ceļš, kas caur Vāciju 1949. gadā mani un manu ģimeni atveda uz Kanadu, kur Toronto kā mācītājs kalpoju Sv. Jāņa draudzē.

SARĪKOJUMI / DIEVKALPOJUMI

SARĪKOJUMI

Redakcija lūdz lasītājus sazināties ar sarīkojumu un dievkalpojumu rīkotājiem, precizējot, vai paredzētie sarīkojumi notiks vai arī tie ir atcelti!

SIETLA (WA)

Sietlas latviešu sabiedriskais centrs (11710 3rd Ave. N. E. Seattle, WA98125). Mājas lapa: www.seattlatlviancenter.com.

Sarīkojumi Sietlā

9. – 31. jūlijā Vasaras vidusskola, "Kursa" Rietumkrasta Latviešu izglītības centrā Šeltonā. **31. jūlijā – 6. augustā** Bērnu vasaras nometne, "Mežotne" Rietumkrasta Latviešu izglītības centrā Šeltonā. **9. augustā** Pensionāru pusdienas (pikniks), plkst. 12:00 Latviešu centrā.

TĒRVETE

Valdes sēdes – katru ceturtdienu 19:30 Centrā. Pensionāru sanāksmes pirmdienās 13:00, Info: 514-992-9700. www.tervete.org.

ZIEMEĻKALIFORNIJA

(425 Hoffman Ave, San Francisco), Info: www.zklb.wordpress.com, ZKLB sekr. un informāc. daļas vadītāja Una Veilande tālr.: 408-813-5104, e-pasts: una.veilande@gmail.com.

DIEVKALPOJUMI

Bostonas latv. ev. lut. Trimdas dr.: (58 Irving st, Brookline MA 02445). Info: 617-232-5994, e-pasts: bostonastrimdasdraudze@gmail.com, tālr.: 617-232-5994 Māc. Igors Safins. Tālr.: 617-935-4917. E-pasts: igorssafins@gmail.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Ciānas dr.: (6551 W Montrose Ave, Chicago IL 60634), tālr.: 773-725-3820; e-pasts: cianasdraudze@gmail.com; www.facebook.com/Cikāgas-Ciānas draudze 2550-4389-7965-234. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds. Māc. Gundega Puidza, tālr. birojā: 773-736-1295; mājās: 708-453-0534, E-pasts: puidza@yahoo.com.

Čikāgas latv. ev. lut. Sv. Pēterā dr.: (450 Forest Preserve Dr, Wood Dale IL 60191). Tālr.: 630-595-0143. Māc. Ojārs Freimanis. 1-773-818-6965 st. Peters.latvian.church@gmail.com Ivars Spalis (ivspalis@gmail.com), priekšnieks. Dievk. notiek svētdienās 10:00. Pēc dievk. kafijas galds.

Čikāgas latv. baptistu dr.: (820 Ontario St, Oak Park, IL 60302). Māc. Oļģerts Cakars. Tālr.: 708-383-5285.

Denveras latv. ev. lut. dr.: (10705 West Virginia Ave, Lakewood, CO 80226). Birojs atvērts ceturtdienās no 10:00 līdz 14:00. E-pasts: reglite@aol.com **Dievk. notiek svētdienās 9:30.** Pēc dievk. sadraudzība.

Detroitas Sv. Paula latv. ev. lut. dr.: (30623 W. Twelve Mile Road, Farmington Hills, MI 48334). Dievk. notiek svētdienās 10:00. Seko sadraudzības stunda.

Dienvīdfloridas latv. ev. lut. dr.: Shepherd of the Coast Luth. Church (1901 E Commercial Blvd, Ft. Lauderdale FL 33308). Info: Ilze Folkmane Gibbs, e-pasts: folkmane@hotmail.com Info: Andrejs Jugs, tālr.: 561-447-9050. Dievk. notiek 14:00. Pēc dievk. visi lūgti pie kafijas galda!

Dienvīdkalifornijas latv. ev. lut. dr.: baznīca (1927 Riverside Dr., Los Angeles CA90039). Jūlijā dievkalpojumu nebūs.

Džamaikpleinas Trīsvienības latv. ev. lut. dr.: Unitarian Congregational Parish of Norton (2 W Main St, Norton, MA 02766). Vasaras dievkalpojumi ar dievgaldu divreiz mēnesī, 1:30 pēcpusdienā ar viesu mācītāju Igors Safins. Lūdzu zvaniet draudzes sekretārei Zigrīdai Kručkovs par datumiem, tālr.: 617-323-0615.

Filadelfijas latv. ev. lut. Sv. Jāņa dr.: (301 N Newtown Street Road, Newtown Square, PA 19073), tālr.: 610-353-2227. Māc. Gija Galina. **31. jūlijā** Dievkalpojums nenotiks. **7. augustā** Dievkalpojums plkst. 10:00. **14. augustā** Dievkalpojums plkst. 10:00. **21. augustā** Dievkalpojums ar dievgaldu plkst. 10:00. Seko pusgada informācijas sapulce un pikniks. **28. augustā** Dievkalpojums plkst. 10:00. **4. septembrī** "Labor Day" dienas nogale – Dievkalpojums nenotiks. **Lūdzu ievērot – vasaras posmā dievkalpojumi sāksies plkst. 10:00.**

Grandrapīdu latv. ev. lut. dr.: Faith Lutheran Church. (2740 Fuller Ave NE, Grand Rapids MI 49505.) Tālr.: 616-361-6003.) Māc. Aija Graham. Dr. pr. Ivars Petrovskis, tālr.: 616-975-2705. Dievk. notiek 2x mēnesī, 2:00 pm. Par datumiem lūdzu sazināties ar dr. pr. Ivaru. Pēc dievk. kafijas galds.

Grandrapīdu Latv. Katoļu dr.: Our Lady of Anglona (504 Grand Ave NE Grand Rapids MI 49503) Grand Rapids Association Nama – Mac. Mark Mitchell Priekšnieks Bronislavs Viscockis – tālr.: 616-540-1322. Dievk. Notiek katru svētdienu 10:00am – seko kafijas galds.

Kalamazū latv. ev. lut. apv. dr.: (122 Cherry Hill St, Kalamazoo MI 49006). Māc. Aija Graham. Latviešu ev. lut. apvienotā draudze notur klātienē dievkalpojumus katru svētdienu, plkst. 10:00. Paralleli pieejami sprediķu ieraksti draudzes YouTube kanālā (meklēšanas atslēgas vārds "Latviešu apvienotā draudze Kalamazū").

Klivlandes apvienotā latv. ev. lut. dr.: (1385 Andrews Ave, Lakewood, OH 44107) Draudzes dievk. notiek svētdienās 11:00. Bībeles stundas notiek 10:00 katra mēneša otrajā un ceturtajā trešdienā. Baptistu dr.: Bethel Baptist Church (2706 Noble Rd, Cleveland 44121) Dievk. notiek svētdienās 14:30.

Linkolnas apv. latv. ev. lut. dr.: (3300 C St, Lincoln NE 68510). Dievkalpojumi ar viesu mācītājiem latviešu un angļu valodā plkst. 10:00. Par datumiem sazināties ar draudzes pr. Kārli Indriksonu, tālr.: 402-730-3427, e-pasts: kindriks@aol.com. Pensionāru saiets katra mēneša otrajā ceturtdienā plkst. 11:00 sabiedriskajās telpās.

Latvian Hall (Latviešu ev. lut. sabiedriskās telpās, 33rd & Mohawk iela, Baznīca, 33rd & C iela, Linkolnā. kunora@windstream.net.

Mančesteras latv. ev. lut. dr.: (dievk. Notiek Holy Transfiguration Romanian Orth. Church, 2 Winter St., Manchester, CT 06040).

Dr. pr. Astra Vilinskis, tālr. 413-568-9062. 20. augustā, plkst. 10:00 Kapu svētki Mančesteras East Cemetery, māc. Safins. Lietus gadījumā dievkalpojums notiks baznīcā.

Milvoku latv. ev. lut. Sv. Trīsvienības dr.: (1853 N 75th St, Wauwatosa WI 53213), tālr.: 414-258-8070. Māc. Jānis Ginters tālr.: 260-7975-695 Draudzes priekšnieks: Andrejs Junge tālr.: 414-416-6157 Dievk. notiek svētdienās 10:00.

Mineapoles – St. Paulas latv. ev. lut. dr.: (3152 17th Ave S, Minneapolis MN 55407). Mineapoles St. Paulas latviešu evaņģēliski luteriskās draudzes video dievkalpojumi notiek katru nedēļu, tos var skatīties mndraudze.org.

Montrealas latv. Trīsvienības/Tervete ev. lut. dr.: Trinity Latvian Church (P.O. Box 39, Station NDG, Montreal QC H4A 3P7), tālr.: 514-992-9700. www.draudze.org vai www.tervete.org. pr. Jānis Mateus tālr.: 514-481-2530, e-pasts: prez@draudze.org.

Ņūbransvikas un Leikvudas latv. ev. lut. dr.: (Latvian Lutheran Church, P.O. Box. 1008, Maplewood, NJ 07040). Dievkalpojumi notiek NJ Latviešu biedrības namā Priedainē, 1017 State Route 33, Freehold, NJ 07728, māc. Ieva Pušmucāne-Kineyko.

Ņujorkas latv. ev. lut. dr.: Jonkeru bazn. 254 Valentine Ln, Yonkers NY. Salas bazn. 4 Riga Ln, Melville NY.

St. Andrew bazn. 335 Reynolds Ave, Parsippany NJ. Seafarers. 123 East 15th Street, New York, NY.

Ročesteras ev. lut. Krusta dr.: Atonement Lutheran Church (1900 Westfall Rd, Rochester NY 14618).

Saginavas latv. ev. lut. dr.: (128 N Elm St, Saginava, MI 48602). Mācītāja Biruta Puiķe-Wilson, mob. (269) 2675-330. Kontaktpersona Mary Beth Dzirnīs, mob. (989)781-1163. E-pasts: dzirnis@chartermi.net. **Dievkalpojumi vienreiz mēnesī, 1.00 pēcpusdienā,** seko kafijas galds ar groziņiem.

Sandiego latv. ev. lut. dr.: Ascension Lutheran Church (5106 Zion Ave, San Diego, CA 92120), Dr. pr. Jānis Legzdiņš, tālr.: 1-619-630-8143, e-pasts: janislegzdins@hotmail.com.

Sandiego ev. lut. dr.: Dievkalpojumi notiks iekšienē un jānēsā sejas maskas!

Sentluisas latv. ev. lut. dr.: Christ Lutheran bazn (#1 Selma Ave, Webster Groves, MO 63119). Dievk. vadīs Māc. Dace Skudiņa. Dr. pr. I. Kalniņa, tālr.: 314-457-1830, kalninsirene@gmail.com.

Sietlas ev. lut. dr.: (11710 3rd Ave. N.E. Seattle, WA 98125). Dievkalpojumi notiek 10:30. Prāveste D. Cilne, tālr.: 206-674-9600; e-pasts: cilnis@earthlink.net. Baznīcas mājaslapa: www.seattlatlvianchurch.org. **7. augustā** Dievkalpojums ar dievgaldu. Kristības. **21. augustā** Kapu svētki Evergreen Washelli kapsētā. **Skenektedijas latv. ev. lut. dr.:**

Trinity Lutheran Church (35 Furman St, Schenectady NY 12308). Diakone Linda Sniedze-Taggart.

St. Pētersburgas latv. ev. lut. dr.: draudzes mācītājs Aivars Pelds. Tel.: 515-991-4640 – sazināties ar Andri Ritumu, 727-797-1933. Dievkalpojumi un Bībeles stundas notiek Faith Lutheran baznīcā, kas atrodas 2601 49th Street North, St. Petersburg, FL.

Toronto – Sv. Jāņa ev. lut. latv. dr.: (200 Balmoral Ave, Toronto, ON M4V 1J6), tālr.: 416-921-3327, E-pasts: baznīca@bellnet.ca. Info: www.stjohnslatvian.ca Māc. Ģirts Grietiņš (adrese: 40 Hollyberry Trail, North York ON M2H 2S1), tālr.: 6479-865-604, E-pasts: grietins@gmail.com. Priekšnieks: Kārlis Vasarājs, Pr. vietn. Sibilla Korule. Dāmu kom. pr. Maija Sukse, tālr.: 416-221-4309.

Vašingtonas (DC) latv. ev. lut. dr.: 400 Hurley Avenue, Rockville, MD 20850 – 3121. Tālrunis: 301--251-4151, epasts: dcdraudze@gmail.com, www.dcdraudze.org. Prāveste Anita Vārsberga Pāža (tālr.: 301-302-3270). Draudzes priekšiece Dace Zalmane. **Svētdienas dievkalpojumi sāksies plkst. 10:00.** Trešdienās svētbrīžu laiks paliek nemainīgs – plkst. 10:00. Pieslēgšanās norādes ir atrodamas draudzes mājaslapā.

Lūgums sūtīt SARĪKOJUMU un DIEVKALPOJUMU ziņas uz e-pastu: rigaven@aol.com – Inese Zaķis – ne vēlāk kā PIEKTDIENĀS.

Maestro Andrejs Jansons Mūžībā

1938. gada 2. oktobris – 2022. gada 25. jūlijs

Miris mūsu mīlais diriģents un koŗa dibinātājs Andrejs Jansons.

VIŅŠ MŪŽAM DZĪVOS MŪSU SIRDĪS

...Gaisma, kas cilvēkā dzīvo,
Un siltums, ko izstaro sirds,
Tas nezūd.
Tas paliek.
Un mirdz...

LAURA PADEGA ZAMURA
UN ŅUJORKAS LATVIEŠU KORIS

Dieva mierā aizgājis

**PRĀVESTS
DR. JĀNIS PRIEDKALNS**

Dzimis 1934. gada 28. martā Bārbelē, Latvijā,
miris 2022. gada 14. jūnijā Adelaidē, Dienvidaustrālijā

Kam tu lūzi, ozoliņi,
Vai nav koku lūzējiņu?
T.dz.

Viņu mīļā piemiņā paturēs
DAUGAVAS VANAGU CENTRĀLĀ VALDE

SPORTS

(Turpināts no 17. lpp.)

U-18 izlase uz B divīzijas EČ brauks bez Ozera, bet ar vairākiem lideriem

Latvijas Basketbola savienība (LBS) informējusi, ka U-18 junioru izlases galvenais treneris Juris Umbrāsko nosaucis tos 12 basketbolistus, kuri šajā nedēļas nogalē Rumānijā sāks B divīzijas Eiropas čempionātu. Savainojuma dēļ valstsvienībai nepalīdz Dāvis Ozers, bet treneri lēmuši, ka mājās kā pēdējie paliks Reinis Avotiņš, Armands Gailiņš un Ernests Ločmelis. Sastāvā iekļauts 17 gadus vecais Fransuā Nkojs-Eale, kurš Īrijā dzimis jauktā ģimenē, basketbola pamatus apguvis Dublinā, un ar ģimeni pārcēlies uz Latviju.

Gatavošanās posmā 16 kandidāti no 13 sporta skolām darbojas treniņnometnēs Krāslavā un Rīgā, kā arī aizvadīja pārbaudes spēles ar Ukrainas U18 izlasi (64:49 un 60:58), Gruziju U18 (62:64 un 66:53), Lietuvu U18 (59:109) un Igauniju U18 (75:78).

“Sagatavošanās posmā bija vairāki Covid-19 infekcijas gadījumi, kas ietekmēja gan treniņus, gan spēles. Lai nepārslogotu spēlētājus, pārbaudes spēlēs ierobežotām spēles laiku. Neesam labākajā kondīcijā, tomēr pēdējā pārbaudes spēle ar Igaunijas komandu apliecināja, ka soli pa solim ejam uz priekšu,” pirms turnīra atklāja galvenais treneris Juris Umbrāsko.

Eiropas čempionāta B divīzijas turnīrā Latvijas komanda pirmajā posmā spēļu secībā tiksies ar Šveices (29. jūlijā plkst.13:30), Portugales (30. jūlijā plkst.20:15), Rumānijas (31. jūlijā plkst.18), Ungārijas (3. augustā plkst.13:30) un Slovākijas (3. augustā plkst.18) komandām. Divas labākās komandas ceturtdaļfinālā spēlēs ar kādu no D grupas lideriem (Somija, Zviedrija, Beļģija, Austrija, Kipra). Trīs pirmo vietu ieguvēji iegūs tiesības nākamajā sezonā spēlēt Eiropas čempionāta A divīzijā.

Brāļi Bertāni iesaistās Valmieras basketbola kluba pārvaldībā

Dāvis un Dairis Bertāni jau 2020. gadā Valmierā izveidoja brāļu Bertānu basketbola skolu, bet nupat viņi paziņoja lēmumu iesaistīties basketbola kluba “Valmieras Glass/ViA” valdē. Ikdienu jautājumi paliks ģenerālmenežera un citu Valmieras kluba darbinieku ziņā, bet lielākos lēmumos, kur varētu būt nepieciešams viedoklis vai palīdzība,

brāļi būs gatavi iesaistīties, paskaidroja Dairis Bertāns. Savukārt Dāvis Bertāns piebilda, ka brāļi varētu pielikt savu roku, lai palīdzētu piesaistīt sponsorus, kas nodrošinātu kluba izaugsmi.

Valmieras klubs informēja, ka nākamajā sezonā komandu vadīs lietuviešu speciālists Tomass Kerišs, kurš iepriekš vairāk strādājis jauniešu sistēmās un ar sieviešu komandām. Kerišs intervijā Latvijas Televīzijai puda pārliecību, ka viņa vadītajā komandā spēlētājiem būs iespēja iekrāt nepieciešamo pieredzi, lai kļūtu par pilnvērtīgiem profesionāļiem un karjeru varētu turpināt pakāpi augstāka līmeņa komandās.

Valmierā izveidotajā Bertānu basketbola skolā ir vairāk par 300 audzēkņiem, bet tagad 100 bērni piedalījās brāļu Bertānu meistarklasē. “Valmieras Glass/ViA” būs viens no sešiem Latvijas klubiem, kas rudenī startēs Latvijas-Igaunijas līgā, kur kopumā piedalīsies 16 komandas. Brāļi Bertāni norādīja, ka lielākā daļa spēlētāju Valmieras komandā nebūs vecāki par 24 gadiem.

Eiropas čempionāts U-20 basketbolistiem Tbilisi

Pirmajā posmā 19 komandas sacenšas četros grupu turnīros. Katras grupas divas labākās komandas kvalificējas ceturtdaļfinālā, pārējās turpina cīņu par deviņo vietu.

Latvijas U-20 basketbolisti

Grupu turnīrā Latvija cieta neveiksmi pret Bulgāriju, piekāpjoties ar 64:72, ar 72:59 pārspēja vienaudžus no Īrijas un ar 62:58 pieveica Ungāriju. Ceturtdaļfinālā ar 76:79 tika zaudēts vienaudžiem no Serbijas, sapni par iekļūšanu elites līgā atliekot uz nākamā gadu.

Latvijas U-20 vīriešu basketbola izlase uzvarēja Eiropas čempionāta B divīzijas spēlē un turpinās cīņu par piekto vietu. Latvija ar 85:62 pieveica Ziemeļmaķedoniju. Uzvarētāju labā pa 15 punktiem un astoņām atļēkušajām bumbām sakrāja Krišs Helmanis un Ričards Daniels Vanags. 11 punktus guva Kristiāns Sulcs.

Latvijas šachistiem uzvaras Grieķijā un Igaunijā

Nedēļas nogalē par klasisko turnīru uzvarētājiem Igaunijā un Grieķijā kļuvi mūsu lielmeistari Toms Kantāns un Nikita Meškova, savukārt ikgadējās Kuldīgas svētku sacensībās labākais bija starptautiskais meistars Vadīms Daškēvičs.

Toms Kantāns

Toms Kantāns (2486) spēlēja **Paula Keresa piemiņas šaha festivālā Pērnāvā** ar balvu fondu 7500 eiro. Pamatturnīrs pulcēja vairāk nekā piecdesmit dalībnieku no septiņām valstīm. Reitingfavorīts Kantāns apliecināja savu statusu vairāk nekā pārliecinoši – 8,5 punkti no 9. Vienīgais neizšķirts tika fiksēts spēlē ar Lietuvas lielmeistaru Šarūnu Šulski (2481). Mūsu šachists atzina, ka panākumu turnīrā veicināja jaunā, taču viņa spēles stilam atbilstošā laika kontrole. Pirmajās 60 minūtēs jāveic 30 gājieni, bet pēc tam vēl 30 minūtes atlikušajai partijai, plūs 30 sekundes par katru gājieni, sākot no pirmā. Labākais no pārējiem Latvijas šachistiem bija Reinis Valdatš ar 6 punktiem un 8.vietu.

Rapidā Kantānam (2422) trešā vieta, bet Jurijam Agafonovam – septītā. Uzvarēja Zviedrijas lielmeistars Jevgēņijs Agrests (2563).

Krētas salas kūrortpilsēta Paleohorā jau 15. reizi notika tradicionālais šaha turnīrs. Tā balvu fonds bija 6000 eiro. Piedalījās pārstāvji no 26 valstīm, arī 16 lielmeistari un 12 starptautiskie meistari. 152 šachistu konkurencē Nikita Meškova līderu grupā bija visu turnīru, tomēr pirms pēdējās kārtas viņš atradās vēl piektajā vietā. Uzvara izšķirošajā partijā pār GM Titu Stremāviču no Lietuvas (2532) viņam ļāva iegūt 7 punktu no 9 un dalīt pirmo vietu ar vēl trim šachistiem. Papildrādītāji labāki bija tieši Meškovam un viņš pievienojās šī tradicionālā turnīra čempionu pulkam.

4,5 punktus ieguva pārējie trīs Latvijas pārstāvji – Miķelis Vingris (1811), WFM Linda Krūmiņa (2059) un Aleksejs Adamovičs (1869). Visiem četriem mūsējiem reitinga pieaugums, bet Vingrim pat par 153 punktiem! Tas ļaus viņam pārsniegt 1900 punktu robežu un iegūt meistarkandidāta titulu. Visi rezultāti skatāmi chess-results.com.

23. jūlijā, aizritēja ikgadējais **Kuldīgas svētku turnīrs**, kurā šoreiz dominēja Liepājas pārstāvji. 46 interesentu konkurencē pirmais bija starptautiskais meistars Vadīms Daškēvičs (2435), kurš šobrīd dzīvo Norvēģijā. Viņam 6,5 punkti. Puspunkts mazāk viņa tēvam Vitālijam Daškēvičam (1923), bet 5,5 – Gaļinai Sudmalei (1518).

Indrašis karjēru turpinās Vācijas augstākajā līgā

Latvijas uzbrucējs Miks Indrašis karjēru turpinās Vācijas

// FOTO: LETA

augstākās hokeja līgas (DEL) komandā Šveningenes *Wild Wings*. Pirms mēneša Kontinentālās hokeja līgas (KHL) vienība Maskavas *Spartak* paziņoja, ka 31 gadu vecais Indrašis turpmāk spēlēs tās rindās, bet pats hokejists šo informāciju publiski neapstiprināja. Iepriekšējā sezonā Indrašis aizvadīja 46 spēles Maskavas apgabala “Vitjaz” un Leonīda Tambijeva vadītās Vladivostokas “Admiral” rindās, gūstot 17 (7+10) rezultativitātes punktus. Latvijas uzbrucējs Miks Indrašis karjēru turpinās Vācijas augstākās hokeja līgas (DEL) komandā Šveningenes “Wild Wings”, informē klubs.

Pirms mēneša Kontinentālās hokeja līgas (KHL) vienība Maskavas “Spartak” paziņoja, ka 31 gadu vecais Indrašis turpmāk spēlēs tās rindās, bet pats hokejists šo informāciju publiski neapstiprināja.

Iepriekšējā sezonā Indrašis aizvadīja 46 spēles Maskavas apgabala “Vitjaz” un Leonīda Tambijeva vadītās Vladivostokas “Admiral” rindās, gūstot 17 (7+10) rezultativitātes punktus. Indrašis aizvadītajā sezonā piedalījās Pekinas Olimpiskajās spēlēs un sezonu pabeidza “Biel-Bienne” komandā Šveices čempionātā, kur kopumā 11 spēlēs atzīmējās ar divām rezultatīvām piespēlēm. Pēc kluba sezonas trauma viņam liedza startu pasaules meistarsacīkstēs.

Viņš pārstāvējis arī KHL komandas Rīgas *Dinamo* un Maskavas “Dinamo”. Indrašis Latvijas izlases sastāvā piedalījies deviņos pasaules čempionātos un divās olimpiskajās spēlēs.

“Wild Wings” aizvadītajā sezonā ieņēma priekšpēdējo vietu 15 komandu konkurencē, izvairoties no DEL atstāšanas. Indrašis Latvijas izlases sastāvā piedalījies deviņos pasaules čempionātos un divās olimpiskajās spēlēs. *Wild Wings* aizvadītajā sezonā ieņēma priekšpēdējo vietu 15 komandu konkurencē, izvairoties no DEL atstāšanas.

Kontinentālās hokeja līgas (KHL) komanda Maskavas “Spartak” nav mierā ar latviešu uzbrucēja Mika Indraša noslēgto līgumu Vācijā un sola tiesāties.

Pēc teju nedēļu ilgas klusēšanas Indrašis noliedza, ka viņam būtu spēkā esošs līgums ar “Spartak” klubu, akcentējot, ka tajā spēlēt negrātosies. Tiesa, latvietis joprojām atrodams Maskavas komandas pieteikumā. “Spartak” jau iepriekš uzsvēra, ka Indrašim vajadzēs kompensēt lauzto vienošanos. “Spartak” ir saūtis par ziņām, ka Miks Indrašis ir noslēdzis līgumu ar citu Eiropas komandu, kaut gan viņam ir spēkā kontrakts ar

mums,” portāls “Championat.com” citē “Spartak” kluba paziņojumu. “KHL līgumi ir atzīti Starptautiskajā Ledus hokeja federācijā (IIHF), tāpēc domstarpības starp “Spartak” un Indraši tiks risinātas tiesas ceļā.” “Tomēr šajā situācijā runājam par cienu pret visu Krievijas hokeju, tāpēc rēķināties ar atbalstu no KHL un Krievijas Hokeja federācijas,” norādījis klubs. “Championat” ziņo, ka Indraša līguma vērtība ir 17 miljoni rubļu sezonā jeb aptuveni 286 000 eiro, un par līguma laušanu latvietim būtu jāmaksā trešdaļa no šīs summas jeb ap 95 000 eiro.

Miks Indrašis, nepievienojoties Kontinentālās hokeja līgas (KHL) klubam Maskavas “Spartak”, palicis parādā trešo daļu no līgumā paredzētās summas, vēsta Krievijas sporta medijs “championat.com”. Pirms mēneša Maskavas “Spartak” paziņoja, ka 31 gadu vecais Indrašis turpmāk spēlēs tās rindās, bet pats hokejists šo informāciju publiski neapstiprināja.

“Championat.com” vēsta, ka Latvijas uzbrucējs bija noslēdzis viena gada līgumu ar “Spartak” par 17 miljoniem rubļu (aptuveni 290 000 eiro). Pēc KHL reglamenta, pārtraucot kontraktu pēc spēlētāja iniciatīvas, viņam jāmaksā viena trešdaļa no līgumā paredzētās summas – 5,61 miljoni rubļu (aptuveni 97 000 eiro).

Gulbis atspēlēja un trijos setos iekļūst “Challenger” pamatturnīrā Šveicē

Latvijas pirmā rakete vīriešu tenīsā **Ernests Gulbis** prata kvalificēties Čūgā notiekošā “Challenger” pamatturnīram, kvalifikācijas otrajā kārtā trijos setos ar 0:6, 7:5, 6:4 uzvarot Izraēlas tenisistu Išaju Olielu (ATP 335.). Svētdien kvalifikācijas pirmajā kārtā Gulbis pārliecinoši ar 6:4, 6:2 uzvarēja Lielbritānijas tenisistu Antonu Matuseviču. Lai iekļūtu pamatturnīrā, Gulbim bija jāspēkojas pret Izraēlas tenisistu Išaju Olielu (ATP 335.).

DAŽOS VĀRDOS

* Latvijas tenisists **Artūrs Žagars** un badmintonā spēlētāja **Elza Zitāne** izcīnīja uzvaras Eiropas Jaunatnes vasaras olimpisko spēļu pirmajās cīņās. Žagars, kurš turnīrā izsēts ar piekto numuru, pirmās kārtas dueli ar rezultātu 6:1, 6:1 pārspēja gruzīnu Nikolozu Gurgeniču un nodrošināja vietu astotdaļfinālā. Jauktajā dubultspēlē ar ceturto numuru izsētie Žagars un Beatrise Zeltiņa pirmajā kārtā ar 6:0, 6:0 sagrāva Albānijas duetu.

Sporta ziņas sakopojis
P. KARLSONS